

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 177

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

63. évfolyam

2020. június 5.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/740 rendelete (2020. május 25.) a gumibroncsok üzemanyag-hatékonyság és más paraméterek tekintetében történő címkézéséről, az (EU) 2017/1369 rendelet módosításáról és az 1222/2009/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/741 rendelete (2020. május 25.) a víz újrafelhasználására vonatkozó minimumkövetelményekről ⁽¹⁾ 32

II Nem jogalkotási aktusok

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

- ★ A Tanács (EU) 2020/742 határozata (2020. május 29.) az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság között az Európai Közösség és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló, 2019. november 15-én lejáró jegyzőkönyv meghosszabbításáról szóló, levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről 56

Helyesbítések

- ★ Helyesbítés a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló (EU) 2017/1509 rendelet végrehajtásáról szóló, 2020. június 3-i (EU) 2020/730 tanácsi végrehajtási rendelethez (HL L 172 I., 2020.6.3.) 58

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2020/740 RENDELETE

(2020. május 25.)

a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyság és más paraméterek tekintetében történő címkézéséről, az (EU) 2017/1369 rendelet módosításáról és az 1222/2009/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére és 194. cikkének (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Unió elkötelezett egy olyan energiaunió kialakítása mellett, amely előrettekintő éghajlat-politikát folytat. Az üzemanyag-hatékonyság lényeges eleme a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó uniós éghajlat- és energiapolitikai keretnek, és döntő szerepet játszik az energia iránti kereslet mérséklésében.
- (2) A Bizottság felülvizsgálta az 1222/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽³⁾ és megállapította, hogy a hatékonyság javítása érdekében naprakésszé kell tenni a rendelet rendelkezéseit.
- (3) Célszerű az 1222/2009/EK rendeletet egy új rendelettel helyettesíteni egyes rendelkezéseinek pontosítása és naprakésszé tétele érdekében, figyelemmel a gumiabroncsok tekintetében végbement technológiai fejlődésre.
- (4) A közlekedési ágazat az Unió energiafogyasztásának egyharmadát teszi ki. 2015-ben az Unió teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátásának 22 %-áért a közúti szállítás volt felelős. A gumiabroncsok – főként gördülő-ellenállásuk miatt – a járművek üzemanyag-fogyasztásának 20–30 %-áért felelősek. Ezért a gumiabroncsok gördülő-ellenállásának csökkentése jelentős mértékben hozzájárulna a közúti közlekedés üzemanyag-hatékonyságához, és ezáltal az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentéséhez, valamint a közlekedési ágazat dekarbonizációjához.
- (5) A közúti közlekedés szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésével összefüggő feladatok teljesítése érdekében helyénvaló, hogy a tagállamok – a Bizottsággal együttműködve – ösztönzőket vezessenek be az üzemanyag-hatékony és biztonságos C1, C2 és C3 osztályú gumiabroncsok tekintetében.

⁽¹⁾ HL C 62., 2019.2.15., 280. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. március 26-i (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2020. február 25-i álláspontja első olvasatban (HL C 105., 2020.3.31., 1. o.). Az Európai Parlament 2020. május 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1222/2009/EK rendelete (2009. november 25.) a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyság és más lényeges paraméterek tekintetében történő címkézéséről (HL L 342., 2009.12.22., 46. o.).

- (6) A gumiabroncsokat számos, egymással összefüggő paraméterrel lehet jellemezni. Az egyik paraméter javítása – így például a gördülő-ellenállás csökkentése – kedvezőtlenül befolyásolhat más paramétereket, például a nedvestapadási teljesítményt; ezzel szemben a nedvestapadási teljesítmény javítása kedvezőtlenül befolyásolhatja a külső gördülési zajt. A gumiabroncsgyártókat ösztönözni kell arra, hogy a jelenlegi normákat meghaladó mértékben optimalizálják az összes paramétert.
- (7) Az üzemanyag-hatékony gumiabroncsok költséghatékonyak lehetnek, mivel a használatukkal elért üzemanyag-megtakarítás meghaladja az ilyen gumiabroncsok magasabb előállítási költségéből fakadó vételár-többletet.
- (8) A 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁾ megállapítja a gumiabroncsok gördülő-ellenállására vonatkozó minimumkövetelményeket. A technológiai fejlődés lehetővé teszi a gumiabroncsok gördülő-ellenállása által előidézett energiaveszteségek jelentős, az említett minimumkövetelményeket meghaladó mértékű csökkentését. A közúti közlekedés környezeti hatásainak csökkentése érdekében ezért célszerű naprakésszé tenni a gumiabroncsok címkézésére vonatkozó rendelkezéseket, hogy a gördülő-ellenállás paraméterről harmonizált információkat lehessen szolgáltatni a végfelhasználók számára, és ezzel üzemanyag-hatékonyabb gumiabroncsok vásárlására lehessen ösztönözni őket.
- (9) A gumiabroncs-címkézés fejlesztésének köszönhetően a fogyasztók relevánsabb és összehasonlíthatóbb információkkal rendelkezhetnek az üzemanyag-hatékonyaságról, a biztonságról és a gumiabroncsok keltette zajról, valamint költséghatékony és környezetbarát döntéseket hozhatnak gumiabroncsok vásárlásakor.
- (10) A forgalmi zaj komoly kellemetlenségeket okoz, és káros az egészségre. A 661/2009/EK rendelet minimumkövetelményeket fogalmaz meg a gumiabroncsok külső gördülési zajára vonatkozóan. A technológiai fejlődés lehetővé teszi a külső gördülési zaj jelentős, az említett minimumkövetelményeket meghaladó mértékű csökkentését. A forgalmi zaj csökkentése érdekében ezért célszerű naprakésszé tenni a gumiabroncsok címkézésére vonatkozó rendelkezéseket, hogy a külső gördülési zaj paraméterről naprakész, harmonizált információkat lehessen szolgáltatni a végfelhasználók számára, és ezzel alacsonyabb külső gördülési zajt keltő gumiabroncsok vásárlására lehessen ösztönözni őket.
- (11) A külső gördülési zajjal kapcsolatos harmonizált információk közlése a forgalmi zaj korlátozására tett intézkedések megvalósítását is megkönnyíti, és hozzájárul a gumiabroncsok forgalmi zajkeltő hatásával kapcsolatos tudatosság fokozásához is, a 2002/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵⁾ keretében.
- (12) A 661/2009/EK rendelet minimumkövetelményeket fogalmaz meg a gumiabroncsok nedvestapadására vonatkozóan is. A technológiai fejlődés lehetővé teszi a nedvestapadás jelentős, az említett minimumkövetelményeket meghaladó mértékű javítását, és ezzel együtt a nedves féktávolságok csökkentését. A közúti közlekedésbiztonság fokozása érdekében ezért célszerű naprakésszé tenni a gumiabroncsok címkézésére vonatkozó rendelkezéseket, hogy a nedvestapadási paraméterről harmonizált információkat lehessen szolgáltatni a végfelhasználók számára, és ezzel jobb nedvestapadási teljesítményt nyújtó gumiabroncsok vásárlására lehessen ösztönözni őket.
- (13) A nemzetközi jogszabályi kerettel történő összehangolás biztosítása érdekében a 661/2009/EK rendelet hivatkozik az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ-EGB) 117. sz. előírására⁽⁶⁾, amely meghatározza a gumiabroncsok gördülő-ellenállásának, külső gördülési zajának, nedves- és hótapadási teljesítményének mérésére szolgáló mérési módszereket.
- (14) A gumiabroncs-címkén fel kell tüntetni a rendkívüli hó- és jégviszonyokra kialakított speciális gumiabroncsok teljesítményére vonatkozó információkat. A havas útviszonyok között nyújtott hótapadási teljesítményre vonatkozó információknak az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ EGB) 117. sz. előírásán kell alapulniuk, annak az Unió vonatkozásában alkalmazandó legfrissebb változatában (az ENSZ EGB 117. sz. előírása), és az előírásban szereplő „Alpok-szimbólum” piktogramot fel kell tüntetni azon gumiabroncsok gumiabroncs-címkéjén, amelyek elérik a hótapadási jelzőszámnak az említett előírásban meghatározott minimumértékeit. A jégtapadási teljesítményre vonatkozó információknak – a szabvány hivatalos elfogadását követően – az ISO 19447 szabványon kell alapulniuk, és a jégtapadási piktogramot fel kell tüntetni azon gumiabroncsok gumiabroncs-címkéjén, amelyek elérik a jégtapadási jelzőszámnak az ISO szabványban meghatározott minimumértékeit. Az ISO 19447 ISO szabvány elfogadásáig a jégtapadási teljesítményt megbízható, pontos és reprodukálható módszerekkel kell értékelni, az általánosan elismert legmodernebb módszerek figyelembevételével. A jégtapadási teljesítményre vonatkozó minimumkövetelményeknek megfelelő gumiabroncsok gumiabroncs-címkéjén szerepelnie kell az I. mellékletben meghatározott jégtapadási piktogramnak.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 661/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a gépjárművek, az ezekhez tervezett pótkocsik és rendszerek, alkatrészek, valamint önálló műszaki egységek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváhagyási előírásokról (HL L 200., 2009.7.31., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/49/EK irányelve (2002. június 25.) a környezeti zaj értékeléséről és kezeléséről (HL L 189., 2002.7.18., 12. o.).

⁽⁶⁾ Az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ-EGB) 117. számú előírása – Egységes rendelkezések a gumiabroncsok gördülési- és/vagy nedves tapadás és/vagy gördülési ellenállás tekintetében történő jóváhagyásáról [2016/1350] (HL L 218., 2016.8.12., 1. o.).

- (15) A használat során előforduló gumiabroncskopás jelentős, a környezetre és az emberi egészségre nézve káros mikroműanyag-forrást jelent. A Bizottság „A műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégia” című közleménye szerint ezért orvosolni szükséges a gumiabroncsok nem szándékos mikroműanyag-kibocsátása által jelentett problémát, többek között olyan tájékoztatási intézkedések segítségével, mint például a gumiabroncsokra vonatkozó címkézési és minimumkövetelmények. A gumiabroncskopáshoz kapcsolódik a futásteljesítmény, vagyis az a kilométerszám, amelyet a jármű az adott gumiabroncsnak a futófelület kopása miatt esedékes cseréjéig teljesít. A gumiabroncs, valamint a futófelület kopásán felül egy gumiabroncs élettartama több más tényezőtől is függ, ilyen például a gumiabroncs kopásállósága, ideértve a futófelület anyagának összetételét, a futófelület mintázatát és a futófelület szerkezetét, az útviszonyokat, a karbantartást, az abroncsnyomást és a vezetési stílust is.
- (16) A gumiabroncskopás és a futásteljesítmény mérésére alkalmas vizsgálati módszer azonban nem áll jelenleg rendelkezésre. A Bizottságnak ezért megbízást kell adnia egy ilyen vizsgálati módszer kifejlesztésére, teljes mértékben figyelembe véve a legkorszerűbb és valamennyi nemzetközileg kidolgozott vagy javasolt szabványt vagy előírást, valamint az ágazat által végzett munkát.
- (17) Az újrafutóztott gumiabroncsok a nehézgépjármű-gumiabroncsok piacának jelentős részét teszik ki. A gumiabroncsok újrafutóztása meghosszabbítja azok élettartamát, és hozzájárul a körforgásos gazdaság célkitűzéseéhez, így például a hulladékmennyiség csökkentéséhez. Az ilyen gumiabroncsokra vonatkozó címkézési követelmények alkalmazásával jelentős energiamegtakarítás érhető el. E rendeletnek a későbbiekben rendelkeznie kell a jelenleg rendelkezésre nem álló, az újrafutóztott gumiabroncsok teljesítményének mérésére alkalmas vizsgálati módszerről.
- (18) Az (EU) 2017/1369 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁷⁾ alapján előírt energiacímkét – amely a termékek energiafogyasztását egy „A”-tól „G”-ig terjedő skálán osztályozza – az uniós fogyasztók 85 %-a világos és átlátható tájékoztatási eszköznek tartja, és a címke bizonyítottan hatásos a nagyobb hatékonyságú termékek népszerűsítésében. A gumiabroncscímkéknek az említettel a lehető legnagyobb mértékben megegyezően kell kinéznie, a gumiabroncs-paraméterek sajátosságainak figyelembevételével.
- (19) A gumiabroncs-paraméterekre vonatkozó, összehasonlítható információk szabványos gumiabroncscímké formájában történő közlése valószínűleg az üzemanyag-hatékonyabb, tartósabb, biztonságosabb és csendesebb gumiabroncsok vásárlására ösztönzi majd a végfelhasználókat. Ez valószínűleg a gumiabroncs-paraméterek optimalizálására sarkallja majd a gumiabroncsgyártókat, ami megteremti a gumiabroncsok fenntarthatóbb fogyasztásának és gyártásának lehetőségét.
- (20) Az üzemanyag-hatékonyagra és más paraméterekre vonatkozó bővebb tájékoztatás lényeges valamennyi végfelhasználó, köztük a cseregumiabroncsok és az új járművekre szerelt gumiabroncsok vásárlói, valamint a flottakezelők és a fuvarozási vállalkozások számára, akik, illetve amelyek címkézési és harmonizált vizsgálati rendszer hiányában nehezen tudják összehasonlítani a különféle gyártmányú gumiabroncsok paramétereit. Ezért célszerű előírni, hogy a járműhöz kínált vagy a járművekre szerelt összes gumiabroncsot címkével kelljen ellátni.
- (21) A gumiabroncscímkéket jelenleg a személygépjárművek (C1 osztályú gumiabroncsok) és kisteherautók (C2 osztályú gumiabroncsok) gumiabroncsaihoz kell mellékelni, a nehézgépjárművekéhez (C3 osztályú gumiabroncsok) nem. A C3 osztályú gumiabroncsokkal éves szinten több üzemanyagot fogyasztanak és több kilométert tesznek meg, mint C1 vagy C2 osztályú gumiabroncsokkal, így komoly lehetőség van a nehéz tehergépjárművek üzemanyag-fogyasztásának és az ilyen járművekből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére. E rendelet hatályát ezért ki kell terjeszteni a C3 osztályú gumiabroncsokra is. E rendelet hatályának a C3 osztályú gumiabroncsokra való kiterjesztése összhangban van az (EU) 2018/956 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁸⁾, amely előírja az új nehézgépjárművek CO₂-kibocsátásának és üzemanyag-fogyasztásának nyomon követését és bejelentését, valamint az (EU) 2019/1242 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁹⁾, amely az új nehézgépjárművekre vonatkozó CO₂-kibocsátási előírásokat határozza meg.
- (22) Sok végfelhasználó anélkül hoz döntést gumiabroncs vásárlásáról, hogy ténylegesen látná a gumiabroncsot, így pedig az abroncsra rögzített címkét sem látja. Az ilyen helyzetekben a végfelhasználók részére minden esetben láthatóvá kell tenni a címkét a vásárlásról szóló döntés meghozatala előtt. A gumiabroncscímkének az értékesítési helyen található gumiabroncsokon, valamint a műszaki promóciós anyagban való megjelenítése biztosítja, hogy a forgalmazók, valamint a potenciális végfelhasználók a vásárlásról való döntés helyén és idejében harmonizált információkat kapjanak a gumiabroncs vonatkozó paramétereiről.

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1369 rendelete (2017. július 4.) az energiacímkézés keretének meghatározásáról és a 2010/30/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2017.7.28., 1. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/956 rendelete (2018. június 28.) az új nehézgépjárművek CO₂-kibocsátásának és tüzelőanyag-fogyasztásának nyomon követéséről és bejelentéséről (HL L 173., 2018.7.9., 1. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1242 rendelete (2019. június 20.) az új nehézgépjárművek szén-dioxid-kibocsátási előírásainak meghatározásáról, valamint az 595/2009/EK és az (EU) 2018/956 európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 96/53/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 198., 2019.7.25., 202. o.).

- (23) A végfelhasználók egy része már az értékesítési helyre történő megérkezés előtt meghozza döntését a gumiabroncs megvásárlásáról, vagy levelezés útján vagy interneten történő megrendeléssel vásárolja meg a gumiabroncsokat. Annak érdekében, hogy a többek között a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyságára, nedvestapadására és külső gördülési zajára vonatkozó harmonizált információk alapján ezek a végfelhasználók is megalapozott döntést hozhassanak, a gumiabroncscímkeket meg kell jeleníteni a konkrét gumiabroncstípusokra vonatkozó minden műszaki promóciós anyagban és vizuális hirdetésben, beleértve az interneten elérhetővé tett ilyen jellegű anyagokat is. Amennyiben a vizuális hirdetés egy gumiabroncs-termékcsaládra vonatkozik, és nem csupán egy konkrét gumiabroncstípusra, nem szükséges megjeleníteni a gumiabroncscímkeket.
- (24) A lehetséges végfelhasználókat tájékoztatni kell a gumiabroncscímke egyes elemeinek jelentéséről és jelentőségéről. Ezeket az információkat minden műszaki promóciós anyagban, például a beszállítók weboldalaiban is fel kell tüntetni, a vizuális hirdetésekben azonban ez nem kötelező. A műszaki promóciós anyag nem értelmezhető úgy, hogy az magában foglalja a hirdetőtáblákon, újságokban, magazinokban, vagy a rádiós, illetve televíziós műsorszolgáltatás révén megjelenő hirdetéseket.
- (25) A tagállamok piacfelügyeletre vonatkozó kötelezettségeinek, illetve a beszállítókra háruló, a termék megfelelésének ellenőrzésére vonatkozó kötelezettségeknek a sérelme nélkül a beszállítóknak az előírt termékmegfelelési információkat elektronikus formában elérhetővé kell tenniük a termékadatbázisban. A fogyasztók és a forgalmazók számára releváns információkat nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni a termékadatbázis nyilvános részében. Az információt nyílt hozzáférésű adatként kell elérhetővé tenni, hogy a mobilalkalmazások fejlesztői és az összehasonlító eszközök felhasználhassák azokat. Elő kell segíteni a termékadatbázis nyilvános részéhez való könnyű, közvetlen hozzáférést, például a nyomtatott címkén szereplő dinamikus kódok (QR-kód) vagy egyéb felhasználóközpontú eszközök révén.
- (26) A termékadatbázis megfelelési részére szigorú adatvédelmi szabályoknak kell vonatkozniuk. A termékadatbázis megfelelési részében foglalt műszaki dokumentáció előírt specifikus részeit hozzáférhetővé kell tenni mind a piacfelügyeleti hatóságok, mind a Bizottság részére. Amennyiben a műszaki dokumentációk érzékenysége túlságosan magas fokú ahhoz, hogy azokat feltüntessék a műszaki dokumentáció adott kategóriájában, a piacfelügyeleti hatóságok számára biztosítani kell, hogy szükség esetén hozzáférhessenek ezekhez az információkhoz a szállítók együttműködési kötelezettségének megfelelően vagy a szállítók által a termékadatbázisba önkéntes alapon feltöltött műszaki dokumentáció további részei segítségével.
- (27) A közvetlenül a beszállítótól való vásárlás helyett egyre több gumiabroncsot értékesítenek internetes értékesítési platformokon keresztül. A tárhelyszolgáltatóknak ezért lehetővé kell tenniük, hogy a beszállító által biztosított gumiabroncscímke és a termékismertető adatlapot meg lehessen jeleníteni a feltüntetett ár közelében. A tárhelyszolgáltatóknak tájékoztatniuk kell a forgalmazót a gumiabroncscímke és a termékismertető adatlap feltüntetésének kötelezettségéről, ugyanakkor nem terhelheti őket felelősség az adott gumiabroncscímke vagy termékismertető adatlap pontossága vagy tartalma tekintetében. Az e rendelet alapján a tárhelyszolgáltatókra rótt kötelezettségeknek az észszerűen elvárhatók határán belül kell maradniuk, és nem eredményezhetnek olyan általános kötelezettséget, mely szerint a tárhelyszolgáltatóknak ellenőrizniük kell az általuk tárolt információkat vagy aktívan keresniük kell az olyan tevékenységekre utaló tényeket és körülményeket, amelyek nincsenek összhangban e rendelet előírásaival. A 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁰⁾ 14. cikke (1) bekezdése előírja azonban, hogy azoknak a tárhelyszolgáltatóknak, akik élni kívánnak a felelősség alóli, az említett rendelkezés által biztosított mentességgel, haladéktalanul intézkedniük kell az általuk a szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére tárolt, az e rendelet követelményeinek – például, ha nem állnak rendelkezésre gumiabroncscímkek vagy termékismertető adatlapok, vagy a címkén és a termékismertető adatlapon szereplő információk hiányosak vagy nem helytállóak – nem megfelelő információk eltávolításáról vagy az azokhoz való hozzáférés megszüntetéséről. A tárhelyszolgáltatónak az említetteknek megfelelően kell eljárnia, amennyiben – például piacfelügyeleti hatóságoktól kapott egyedi információkat tartalmazó tájékoztatás révén – konkrét tudomást szerez ilyen információkról vagy –kárigények esetében – amint ilyen információk a tudomására jutnak. Azokra a beszállítókra, akik a végfelhasználók számára saját weboldalaikon keresztül értékesítenek termékeket, a távértékesítés esetén alkalmazandó kötelezettségek vonatkoznak.
- (28) A gördüléellenállást, a nedvestapadást, külső gördülési zajt és egyéb paramétereket megbízható, pontos és reprodukálható módszerek alapján kell mérni, az általánosan elismert legkorszerűbb mérési és számítási módszerek figyelembevételével. Amennyire csak lehetséges, ezeknek a módszereknek az átlagos fogyasztói magatartást kell tükrözniük, és szilárd alapokon kell nyugodniuk mind a szándékos, mind a nem szándékos módon történő kijátszás elkerülése érdekében. A megbízható, pontos és reprodukálható laboratóriumi vizsgálatok hiánya miatti korlátok között a gumiabroncscímkeken a gumiabroncsok tényleges használat alatt nyújtott összehasonlítható teljesítményét kell feltüntetni annak érdekében, hogy a végfelhasználók össze tudják hasonlítani a különböző gumiabroncsokat, valamint hogy korlátozni lehessen a gyártókra háruló vizsgálati költségeket.

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.).

- (29) Amennyiben az (EU) 2018/858 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹¹⁾ 3. cikkének 37. pontja szerinti nemzeti hatóságok alapos okkal feltételezik, hogy egy beszállító nem gondoskodott a gumibronzcímke pontosságáról, illetve annak érdekében, hogy a fogyasztók körében növeljék a bizalmat, ellenőrizniük kell, hogy a gördülé-ellenállás, a nedvestapadás és a külső gördülési zaj tekintetében a gumibronzcímken megjelenített besorolás és a többi paraméterre vonatkozó piktogram megfelel-e a beszállító által biztosított, vizsgálati eredményeken és számításokon alapuló dokumentációban foglaltaknak. Ilyen ellenőrzések végezhetőek a típusjóváhagyási eljárás során, és azokhoz nem feltétlenül szükséges a gumibroncs fizikai vizsgálata.
- (30) Az Unión belüli egyenlő versenyfeltételek biztosításához elengedhetetlen, hogy a beszállítók, nagykereskedők, kereskedők és más forgalmazók betartsák a gumibroncs-címkézésre vonatkozó rendelkezéseket. A tagállamoknak ezért rendszeres utólagos ellenőrzések és piacfelügyelet révén figyelemmel kell kísérniük az említett rendelkezések betartását, az (EU) 2019/1020 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹²⁾ megfelelően.
- (31) A gumibroncsokat fel kell venni az (EU) 2017/1369 rendelet alapján létrehozott termékadatbázisba annak érdekében, hogy lehetővé váljon a megfelelőség nyomon követése, egy hasznos eszköz kerüljön a végfelhasználók kezébe, valamint a forgalmazók alternatív módszerekkel elérhessék a termékismertető adatlapokat. Az említett rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (32) Annak érdekében, hogy a végfelhasználók megbízzanak a gumibroncsok címkézésében, az eredeti gumibroncs-címkékhez hasonló utánzatok alkalmazása nem engedélyezhető. Ugyanezen okból kifolyólag nem engedélyezhető olyan címke, jelölés, szimbólum vagy felirat, amely a gumibronzcímken szereplő paraméterek tekintetében a végfelhasználók számára félrevezető vagy megtévesztő lehet.
- (33) Az e rendelet és az e rendelet alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok megsértése esetén alkalmazandó szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (34) Az energiahatékonyság, az éghajlatváltozás mérséklése, a közúti közlekedésbiztonság és a környezet védelme érdekében lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok ösztönzőkkel serkentsék az energiahatékony és biztonságos gumibroncsok használatát. A tagállamok szabadon dönthetnek az ilyen ösztönzők jellegéről. Az említett ösztönzőknek összhangban kell lenniük az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályokkal, és nem képezhetnek indokolatlan piaci akadályokat. Ez a rendelet nem sértheti azon állami támogatási eljárások kimenetelét, amelyek az ilyen jellegű ösztönzők tekintetében az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 107. és 108. cikkével összhangban indíthatók.
- (35) A gumibronzcímke tartalmának és formátumának módosítása, az újrafutóztott gumibroncsokra, a gumibroncskopásra és a futásteljesítményre vonatkozó követelmények bevezetése, valamint a mellékleteknek a technológiai fejlődéshez történő igazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽¹³⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (36) Amint rendelkezésre állnak a gumibroncskopás és a futásteljesítmény vizsgálatára és mérésére vonatkozó megbízható, pontos és reprodukálható módszerek, a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy megoldható-e a gumibronzcímke kiegészítése a kopásra és a futásteljesítményre vonatkozó információkkal. A gumibroncs-címkének a kopásra és a futásteljesítményre vonatkozó információkkal történő kiegészítésére irányuló, felhatalmazáson alapuló jogi aktusra vonatkozó javaslatokor a Bizottságnak figyelembe kell vennie az említett vizsgálatot, és a megfelelő vizsgálati módszerek kidolgozása során szorosan együtt kell működnie az ágazattal, az olyan érintett szabványügyi szervezetekkel, mint például az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN), az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottsága (ENSZ EGB) és a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet (ISO), valamint az érdekelt felek egyéb érdekeinek képviselőivel. A gumibroncskopásra és a futásteljesítményre vonatkozó információknak egyértelműnek kell lenniük, és a végfelhasználó szempontjából nem befolyásolhatják hátrányosan a gumibronzcímke egészének érthetőségét és hatáshatóságát. Ezen információk jóvoltából a végfelhasználóknak lehetőségük lesz, hogy megalapozott döntést hozzanak a gumibroncsok, az élettartam és a nem szándékos mikroműanyag-kibocsátás tekintetében. Az említettek hozzájárulhatnak a környezet védelméhez, miközben lehetővé tehetik a végfelhasználók számára, hogy hosszabb távra megbecsülhessék a gumibroncsok üzemeltetési költségeit.

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/858 rendelete (2018. május 30.) a gépjárművek és pótkocsijai, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról és piacfelügyeletéről, a 715/2007/EK és az 595/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 2007/46/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 151., 2018.6.14., 1. o.).

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1020 rendelete (2019. június 20.) a piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről, valamint a 2004/42/EK irányelv, továbbá a 765/2008/EK és a 305/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 169., 2019.6.25., 1. o.).

⁽¹³⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (37) Nem szükséges új gumiabroncscímkével ellátni azokat a gumiabroncsokat, amelyek e rendelet alkalmazásának kezdőnapját megelőzően kerültek piacra.
- (38) A gumiabroncscímkének továbbra is az 1222/2009/EK rendeletben meghatározott mérettel azonos méretűnek kell lennie. A gumiabroncscímkén fel kell tüntetni a hő- és fégtapadásra vonatkozó adatokat, valamint a QR-kódot.
- (39) A Bizottságnak el kell végeznie e rendelet értékelését. A jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodás (22) bekezdésének megfelelően a hatékonyságra, eredményességre, relevanciára, koherenciára és hozzáadott értékre vonatkozó értékelés képezi a további intézkedési lehetőségek hatásvizsgálatainak alapját.
- (40) Mivel e rendelet céljait – nevezetesen a biztonság javítását, az egészség védelmét, valamint közúti szállítás gazdasági és környezeti hatékonyságának növelését a végfelhasználók tájékoztatása által, lehetővé téve számukra az üzemanyag-hatékonyabb, tartósabb, biztonságosabb és csendesebb gumiabroncsok kiválasztását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, mivel ahhoz a végfelhasználók részére nyújtott harmonizált tájékoztatásra van szükség, és a harmonizált szabályozási keret szükségessége, valamint a gyártók számára biztosítandó egyenlő versenyfeltételek szükségessége miatt e célok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. A megfelelő jogi eszköz továbbra is a rendelet, mivel a rendelet olyan egyértelmű és részletes szabályokat állapít meg, amelyek kizárják az eltérő tagállami átültetések lehetőségét, így nagy fokú harmonizációt biztosítanak az egész Unióban. A tagállami helyett uniós szinten összehangolt szabályozási keret csökkenti a beszállítók költségeit, egyenlő versenyfeltételeket biztosít, és lehetővé teszi az áruk szabad mozgását a belső piacon. Az EUSZ 5. cikkében foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (41) Ezért az 1222/2009/EK rendeletet e rendelet alkalmazásának kezdőnapján hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

E rendelet meghatározza a gumiabroncsok paramétereire vonatkozó, címkézés útján történő harmonizált információszolgáltatás kereteit, lehetővé téve a végfelhasználók számára, hogy gumiabroncs vásárlásakor megalapozott döntést tudjanak hozni annak érdekében, hogy az üzemanyag-hatékony, tartós, biztonságos és alacsony zajkibocsátási szinttel rendelkező gumiabroncsok használatának előmozdítása révén javuljon a biztonság, magasabb legyen az egészségvédelem szintje és növekedjen a közúti közlekedés gazdasági és környezeti hatékonysága.

2. cikk

Hatály

- (1) E rendelet a forgalomba hozott C1, C2 és C3 osztályú gumiabroncsokra vonatkozik.

Az újrafutóztott gumiabroncsokra vonatkozó követelményeket attól a naptól fogva kell alkalmazni, hogy a 13. cikknek megfelelően rendelkezésre állnak az e gumiabroncsok teljesítményének mérésére alkalmas megfelelő módszerek.

- (2) E rendelet nem alkalmazandó a következőkre:

- professzionális terepjáró-gumiabroncsok;
- az első alkalommal 1990. október 1-je előtt nyilvántartásba vett gépjárművekre történő kizárólagos felszerelésre szánt gumiabroncsok;
- T típusú, ideiglenes használatra tervezett tartalék gumiabroncsok;
- azon gumiabroncsok, amelyek sebességindexe alacsonyabb, mint 80 km/h;
- azon gumiabroncsok, amelyek névleges kerékpántátmérője nem haladja meg a 254 mm-t, vagy legalább 635 mm;
- tapadási tulajdonságaik javítása érdekében kiegészítő eszközökkel felszerelt gumiabroncsok, így például szöges gumiabroncsok;
- a kizárólag versenyzésre gyártott járműveken való használatra tervezett gumiabroncsok;
- használt gumiabroncsok, a harmadik országból importáltak kivételével.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „C1 osztályú gumiabroncsok”, „C2 osztályú gumiabroncsok” és „C3 osztályú gumiabroncsok”: a 661/2009/EK rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, megfelelő gumiabroncsosztályokba tartozó gumiabroncsok;
2. „újrafutóztatott gumiabroncs”: használt gumiabroncs, amelyet az elhasznált futófelület új anyaggal történő visszafutóztatásával felújítanak;
3. „T típusú, ideiglenes használatra tervezett tartalék gumiabroncs”: ideiglenes használatra tervezett, a szokásos és a megerősített gumiabroncsokra előírt belső nyomásnál nagyobb belső nyomáson való használatra tervezett tartalék gumiabroncs;
4. „professzionális terepjáró gumiabroncs”: olyan különleges használatú gumiabroncs, amelyet elsősorban nehéz terepen használnak;
5. „gumiabroncscímke”: nyomtatott vagy elektronikus formátumú grafikus ábra, többek között matrica formában, amelyen szimbólumok vannak feltüntetve annak érdekében, hogy a végfelhasználók tájékoztatást kapjanak egy gumiabroncs vagy gumiabroncstétel teljesítményéről, az I. mellékletben megadott paraméterekhez kapcsolódóan;
6. „értékesítési hely”: olyan helyszín, ahol a gumiabroncsokat kiállítják vagy tárolják, továbbá értékesítésre kínálják, az olyan autószalونokat is beleértve, ahol a gépjárművekre fel nem szerelt gumiabroncsokat kínálnak értékesítésre a végfelhasználóknak;
7. „műszaki promóciós anyag”: nyomtatott vagy elektronikus formátumú dokumentáció, amelyet a beszállító készít azért, hogy a hirdetési anyagot a IV. melléklet szerinti információkkal kiegészítse;
8. „termékismertető adatlap”: nyomtatott vagy elektronikus formátumú szabványos dokumentum és amely tartalmazza a III. mellékletben meghatározott információkat;
9. „műszaki dokumentáció”: olyan – a VII. melléklet 2. pontjában meghatározott információkat is tartalmazó – elégséges dokumentáció, amely lehetővé teszi, hogy a piacfelügyeleti hatóságok fel tudják mérni egy gumiabroncs címkejének és a termékismertető adatlapnak a pontosságát;
10. „termékadatbázis”: az (EU) 2017/1369 rendelet 12. cikkének értelmében létrehozott termékadatbázis;
11. „távértékesítés”: csomagküldő kereskedelem, katalógus útján, az interneten, telemarketingen keresztül vagy bármely egyéb olyan módon történő eladásra kínálás, bérbeadás vagy részletvásárlásra kínálás, amely feltételezi, hogy a potenciális végfelhasználó a bemutatott gumiabroncsot nem tekinti meg;
12. „gyártó”: az (EU) 2019/1020 rendelet 3. cikkének 8. pontja értelmében vett gyártó;
13. „importőr”: az (EU) 2019/1020 rendelet 3. cikkének 9. pontja értelmében vett importőr;
14. „meghatalmazott képviselő”: az Unióban letelepedett olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a gyártótól írásbeli meghatalmazást kapott arra, hogy a gyártónak az e rendelet követelményeiből fakadó kötelezettségeivel összefüggő meghatározott feladatok céljából a gyártó nevében eljárjon;
15. „beszállító”: az Unióban letelepedett gyártó, az Unióban le nem telepedett gyártó meghatalmazott képviselője vagy egy importőr, aki vagy amely terméket hoz forgalomba az uniós piacon;
16. „forgalmazó”: az ellátási láncban belül bármely olyan, terméket piacra juttató természetes vagy jogi személy, aki vagy amely nem azonos a beszállítóval;
17. „forgalmazás”: az (EU) 2019/1020 rendelet 3. cikkének 1. pontja értelmében vett forgalmazás;
18. „forgalomba hozatal”: az (EU) 2019/1020 rendelet 3. cikkének 2. pontja értelmében vett forgalomba hozatal;
19. „végfelhasználók”: fogyasztó, flottakezelő vagy közúti fuvarozási vállalkozás, aki vagy amely gumiabroncsot vásárol vagy várhatóan vásárolni fog;
20. „paraméter”: gumiabroncs jellemzője – így például gumiabroncskopás, futásteljesítmény, gördülő-ellenállás, nedvestapadás, külső gördülési zaj, valamint hó- és jégtapadás –, amely a használat során jelentős hatást gyakorol a környezetre, a közúti közlekedésbiztonságra, illetve az egészségre;
21. „gumiabroncstípus”: egy adott gumiabroncs olyan változata, amely tekintetében a gumiabroncscímkén szereplő műszaki jellemzők, a termékismertető adatlap és a gumiabroncstípus-azonosító azonosak az adott változat minden példányában;
22. „ellenőrzési tűréshatár”: piacfelügyeleti hatóságok által vagy nevükben végzett ellenőrző vizsgálatok mérési és számítási eredményeinek legnagyobb megengedhető eltérése a megadott vagy közzétett paraméterekhez képest, amely az egyes laboratóriumok közötti eltéréseket tükrözi.

23. „gumiabroncs-típus-azonosító” : olyan, általában alfanumerikus kód, amely alapján egy adott gumiabroncs-típus a beszállító nevével megegyező kereskedelmi névvel vagy védjeggyel forgalmazott egyéb gumiabroncs-típusoktól megkülönböztethető;
24. „egyenértékű gumiabroncs-típus”: olyan gumiabroncs-típus, amelyet egy másik gumiabroncs-típus-azonosítóval ugyanaz a beszállító hoz forgalomba és amely azonos műszaki jellemzőkkel rendelkezik a releváns címke és termékismertető adatlap szempontjából.

4. cikk

A gumiabroncs-beszállítók kötelezettségei

(1) A beszállítóknak – külön díj felszámítása nélkül – biztosítaniuk kell, hogy a forgalomba hozott C1, C2 és C3 osztályú gumiabroncsok rendelkezzenek a következőkkel:

- a) minden egyes gumiabroncs esetén a II. mellékletben meghatározott követelményeknek megfelelő, matrica formátumú gumiabroncscímke, amely az I. mellékletben meghatározott valamennyi paraméterre vonatkozóan tartalmazza az információkat és az osztályba sorolást, valamint a termékismertető adatlap; vagy
- b) minden egyes, egy vagy több azonos gumiabroncsból álló tétel esetén a II. mellékletben meghatározott követelményeknek megfelelő, nyomtatott gumiabroncscímke, amely az I. mellékletben megadott valamennyi paraméterre vonatkozóan tartalmazza az információkat és az osztályba sorolást, valamint a termékismertető adatlap.

(2) Távértékesítés keretében értékesített vagy értékesítésre kínált gumiabroncsok esetében a beszállítóknak gondoskodniuk kell arról, hogy a gumiabroncscímke az ármegjelölés közelében legyen feltüntetve, és hogy a termékismertető adatlap – a végfelhasználó kérésére akár nyomtatott formában is – hozzáférhetővé legyen. A gumiabroncscímke olyan méretűnek kell lennie, hogy jól látható és olvasható legyen, és arányosnak kell lennie a II. melléklet 2.1. pontjában meghatározott mérettel.

Az interneten értékesített vagy eladásra kínált gumiabroncsok esetében a beszállítók egy adott gumiabroncs-típusra vonatkozóan beágyazott megjelenítésben is rendelkezésre bocsáthatják a gumiabroncscímkét.

(3) A beszállítóknak biztosítaniuk kell, hogy az adott gumiabroncs-típusok vizuális hirdetéseiben látható legyen a gumiabroncscímke. Amennyiben a vizuális hirdetés feltünteti az adott gumiabroncs-típus árát, a gumiabroncscímkét az ármegjelölés közelében kell elhelyezni.

A beszállítók az interneten megjelenő vizuális hirdetések esetében beágyazott megjelenítésben is rendelkezésre bocsáthatják a gumiabroncscímkét.

(4) A beszállítóknak biztosítaniuk kell, hogy az adott gumiabroncs-típusra vonatkozó műszaki promóciós anyagok megjelenítsék az említett gumiabroncs-típus gumiabroncscímkéjét, és tartalmazzák a IV. mellékletben meghatározott információkat.

(5) A beszállítóknak meg kell adniuk az (EU) 2018/858 rendelet 3. cikkének 37. pontjában meghatározott illetékes nemzeti hatóság számára egyrészt az e rendelet I. melléklete szerinti, a vonatkozó osztályoknak és minden olyan további teljesítményadatnak a meghatározásához használt értékeket, amelyeket a gumiabroncs-típusok gumiabroncscímkéjén a beszállító feltüntet, másrészt az e rendelet II. mellékletében meghatározott követelményeknek megfelelő gumiabroncscímkét is. Az említett információkat az e rendelet 5. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján a szóban forgó gumiabroncs-típusok forgalomba hozatala előtt be kell nyújtani az illetékes nemzeti hatóságnak, hogy az ellenőrizhesse a gumiabroncscímke pontosságát.

(6) A beszállítóknak gondoskodniuk kell arról, hogy az általuk biztosított gumiabroncscímkék és termékismertető adatlapok pontosak legyenek.

(7) A beszállítók a műszaki dokumentációt kérésre az (5) bekezdésben említett hatóságoktól eltérő tagállami hatóságok, illetve az illetékes nemzeti akkreditált szervek rendelkezésére bocsáthatják.

(8) A beszállítóknak együtt kell működniük a piacfelügyeleti hatóságokkal, és saját kezdeményezésükre vagy a piacfelügyeleti hatóságok kérésére azonnali intézkedéseket kell hozniuk a felelősségi körükbe tartozó, e rendeletnek való meg nem felelés orvoslására.

(9) A beszállítók nem biztosíthatnak vagy tüntethetnek fel olyan egyéb címkéket, jelzéseket, szimbólumokat vagy feliratokat, amelyek nem felelnek meg e rendeletnek és amelyek valószínűleg félrevezetnék vagy megtévesztenék a végfelhasználókat az I. mellékletben meghatározott paramétereket illetően.

(10) A beszállítók nem biztosíthatnak vagy tüntethetnek fel olyan gumiabroncscímkéket, amelyek az e rendeletben előírt címkék utánzatai.

5. cikk

A gumiabroncs-beszállítóknak a termékadatbázissal kapcsolatos kötelezettségei

- (1) A beszállítóknak 2021. május 1-jétől rögzíteniük kell a termékadatbázisban a VII. mellékletben meghatározott információkat az említett dátum után gyártott gumiabroncsok forgalomba hozatala előtt.
- (2) A 2020. június 25. és 2021. április 30. között gyártott gumiabroncsok esetében a beszállítónak 2021. november 30-ig rögzítenie kell a VII. mellékletben meghatározott információkat a termékadatbázisban.
- (3) A 2020. június 25. előtt forgalomba hozott gumiabroncsok esetében a beszállító rögzítheti a VII. mellékletben meghatározott információkat a termékadatbázisban.
- (4) Amíg az (1) és a (2) bekezdésben említett információk rögzítésre nem kerülnek a termékadatbázisban, a beszállítónak a piacfelügyeleti hatóság kérésétől számított 10 munkanapon belül ellenőrzés céljából elektronikus formátumban rendelkezésre kell bocsátania a műszaki dokumentációt.
- (5) Amennyiben a típusjóváhagyó hatóságoknak vagy a piacfelügyeleti hatóságoknak e rendelet szerinti feladataik ellátásához szükségük lenne a VII. mellékletben meghatározott információktól eltérő információkra, a beszállítónak az említett információkat kérésre a rendelkezésükre kell bocsátania.
- (6) Az olyan gumiabroncs, amelyen a gumiabroncscímkét vagy a termékismertető adatlapot érintő változtatások történnek, új gumiabroncstípusnak tekintendő. A beszállítónak jeleznie kell a termékadatbázisban, ha egy bizonyos gumiabroncstípus példányait nem hozza többet forgalomba.
- (7) Egy gumiabroncstípus utolsó példányának forgalomba hozatalát követően a beszállítónak a szóban forgó gumiabroncstípusra vonatkozó információkat öt évig meg kell őriznie a termékadatbázis megfelelési részében.

6. cikk

A gumiabroncs-forgalmazók kötelezettségei

- (1) A forgalmazóknak gondoskodniuk kell arról, hogy:
 - a) az értékesítési helyen a gumiabroncsokon jól látható helyen, matrica formátumban megtalálható legyen a II. mellékletben meghatározott követelményeknek megfelelő gumiabroncscímke, amelyet a beszállító biztosít a 4. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban, továbbá hogy elérhető legyen nyomtatott formában a termékismertető adatlap; vagy
 - b) az egy vagy több azonos gumiabroncsból álló tétel részét képező gumiabroncs értékesítését megelőzően megmutassák a végfelhasználónak a II. mellékletben meghatározott követelményeknek megfelelő, nyomtatott gumiabroncscímkét, amely jól látható módon megtalálható az értékesítési helyen lévő gumiabroncs közelében, továbbá hogy elérhetővé tegyék a termékismertető adatlapot.
- (2) A forgalmazóknak gondoskodniuk kell arról, hogy egy adott gumiabroncstípus vizuális hirdeteiben szerepeljen a gumiabroncscímke. Amennyiben a vizuális hirdetés feltünteti az adott gumiabroncstípus árát, a gumiabroncscímkét az ár megjelölés közelében kell elhelyezni.

A forgalmazók az egy adott gumiabroncstípusra vonatkozó, az interneten megjelenő vizuális hirdetekben beágyazott módon is megjeleníthetik a gumiabroncscímkét.
- (3) A forgalmazóknak biztosítaniuk kell, hogy az egy adott gumiabroncstípusra vonatkozó műszaki promóciós anyagok megjelenítsék a gumiabroncscímkét, és tartalmazzák a IV. mellékletben meghatározott információkat.
- (4) A forgalmazóknak biztosítaniuk kell, hogy amennyiben az értékesítésre kínált gumiabroncsok az értékesítéskor nem láthatók a végfelhasználó számára, az értékesítést megelőzően a végfelhasználó rendelkezésére bocsássák a gumiabroncscímke egy példányát.
- (5) A forgalmazóknak gondoskodniuk kell arról, hogy papíralapú távértékesítés esetén látható legyen a gumiabroncscímke, és hogy a végfelhasználók számára egy ingyenesen hozzáférhető honlapon keresztül hozzáférhető legyen a termékismertető adatlap, és hogy igényelhesse belőle egy nyomtatott példányt.
- (6) A telemarketing-alapú távértékesítést alkalmazó forgalmazóknak tájékoztatniuk kell a végfelhasználókat a gumiabroncscímkén feltüntetett, minden egyes paraméter vonatkozásában az adott osztályról, és arról, hogy a végfelhasználók számára egy ingyenesen hozzáférhető honlapon keresztül hozzáférhető a gumiabroncscímke és termékismertető adatlap, és hogy abból nyomtatott példányt kérhetnek.
- (7) Az interneten értékesített vagy eladásra kínált gumiabroncsok esetében a forgalmazóknak gondoskodniuk kell arról, hogy a gumiabroncscímke az ár megjelölés közelében legyen feltüntetve, és hogy hozzáférhető legyen a termékismertető adatlap. A gumiabroncscímkének olyan méretűnek kell lennie, hogy jól látható és olvasható legyen, és arányosnak kell lennie a II. melléklet 2.1. pontjában meghatározott mérettel.

A forgalmazók az egy adott gumiabroncs típusra vonatkozó online hirdetésekben beágyazott módon is rendelkezésre bocsáthatják a gumiabroncs címkét.

7. cikk

A járműbeszállítók és -forgalmazók kötelezettségei

Amennyiben a végfelhasználók új járművet kívánnak vásárolni, a járműbeszállítóknak és -forgalmazóknak az értékesítést megelőzően a végfelhasználók rendelkezésére kell bocsátaniuk a járműhöz kínált vagy a járműre felszerelt gumiabroncsok gumiabroncs címkéjét és valamennyi vonatkozó műszaki promóciós anyagot, valamint biztosítaniuk kell, hogy a termékismertető adatlap elérhető legyen.

8. cikk

A tárhelyszolgáltatók kötelezettségei

Amennyiben a 2000/31/EK irányelv 14. cikkében említett szolgáltató lehetővé teszi, hogy internetes oldalán keresztül gumiabroncsokat értékesítsenek, a szolgáltatónak lehetővé kell tennie a szállító által biztosított gumiabroncs címkének és termékismertető adatlapnak a láthatóságát az ármegjelölés közelében, és tájékoztatnia kell a forgalmazót a gumiabroncs címke és a termékismertető adatlap megjelenítésének kötelezettségéről.

9. cikk

Vizsgálati és mérési módszerek

A gumiabroncs címkén feltüntetett paraméterekről a 4., a 6. és a 7. cikk szerinti tájékoztatást az I. mellékletben említett vizsgálati módszerekkel és a V. mellékletben említett laboratóriumi összehangolásra szolgáló eljárással összhangban kell beszerezni.

10. cikk

Hitelesítési eljárás

A tagállamok az I. mellékletben szereplő valamennyi paramétert illetően – a VI. mellékletben meghatározott hitelesítési eljárást alkalmazva – értékeli a bejelentett besorolási osztályok e rendeletnek való megfelelését.

11. cikk

A tagállamok kötelezettségei

(1) A tagállamok nem akadályozzák meg az e rendeletnek megfelelő gumiabroncsoknak a saját területükön történő forgalomba hozatalát, illetve üzembe helyezését.

(2) Amennyiben a tagállamok ösztönzőket biztosítanak gumiabroncsok tekintetében, az ilyen ösztönzők kizárólag azokat a gumiabroncsokat célozhatják, amelyek a gördülő-ellenállás vagy a nedvestapadás tekintetében az I. melléklet A. és B. részének értelmében A vagy B osztályhoz tartoznak. E rendelet alkalmazásában az adó- és költségvetési intézkedések nem minősülnek ösztönzőknek.

(3) Az (EU) 2019/1020 rendelet sérelme nélkül amennyiben az (EU) 2018/858 rendelet 3. cikkének 37. pontjában meghatározott nemzeti hatóságnak elegendő oka van azt feltételezni, hogy egy szállító nem gondoskodott a gumiabroncs címkének az e rendelet 4. cikkének (6) bekezdése szerinti pontosságáról, ellenőriznie kell, hogy – a 4. cikk (5) bekezdésének megfelelően – a gumiabroncs címkén feltüntetett osztályok és további teljesítményadatok megfelelnek-e a szállító által benyújtott értékeknek és dokumentációnak.

(4) A tagállamok az (EU) 2019/1020 rendelettel összhangban biztosítják, hogy a nemzeti piacfelügyeleti hatóságok kialakítsák az értékesítési helyek rendszeres és *ad hoc* ellenőrzésének rendszerét a rendeletben foglaltaknak való megfelelés biztosítása céljából.

(5) A tagállamok megállapítják az e rendelet és az e rendelet alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok megsértése esetén alkalmazandó szankciókra és végrehajtási mechanizmusokra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok 2021. május 1-éig tájékoztatják a Bizottságot azon szabályokról és intézkedésekről, amelyekről korábban még nem küldtek értesítést a Bizottságnak, és haladéktalanul tájékoztatják azt az ezeket érintő minden későbbi módosításról.

12. cikk

Uniósi piacfelügyelet és az uniós piacra belépő termékek ellenőrzése

- (1) Az (EU) 2019/1020 rendelet alkalmazandó az e rendelet, valamint az e rendelet alapján elfogadott releváns, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó gumiabroncsokra.
- (2) A Bizottság – különösen a gumiabroncsok címkézéséért felelős közigazgatási együttműködési csoport szorosabb bevonása révén – ösztönzi és támogatja a tagállamok piacfelügyeletért, illetve az uniós piacra belépő gumiabroncsok ellenőrzéséért felelős hatóságai közötti, továbbá e hatóságok és a Bizottság közötti, a gumiabroncsok címkézésével kapcsolatos piacfelügyeleti együttműködést és információcserét.
- (3) A tagállamoknak az (EU) 2019/1020 rendelet 13. cikke alapján létrehozott nemzeti piacfelügyeleti stratégiáiban szerepelniük kell olyan intézkedéseknek, amelyek e rendelet hatékony érvényesítésének biztosítását célozzák.
- (4) A piacfelügyeleti hatóságok az e rendeletben, illetve a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban foglalt követelmények be nem tartása esetén megtéríthetik a beszállítóval a dokumentumok ellenőrzésének, valamint a termékek fizikai vizsgálatának költségeit.

13. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

- (1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 14. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy módosítsa:
- a) a II. mellékletet a gumiabroncscímké tartalma és formátuma tekintetében;
 - b) az I. melléklet D. és E. részét, valamint a II., a III., a IV., az V., a VI. és a VII. mellékletet az ott meghatározott értékeknek, számítási módszereknek és követelményeknek a technológiai fejlődéshez történő igazításával.
- (2) 2022. június 26-ig a Bizottság a 14. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el abból a célból, hogy – amennyiben rendelkezésre állnak megfelelő vizsgálati módszerek – e rendelet kiegészítése érdekében új információs követelményeket vezessen be a mellékletekbe az újrafutóztott gumiabroncsokra vonatkozóan.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra is, hogy a 14. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a gumiabroncskopásra és a futásteljesítményre vonatkozó paraméterek vagy tájékoztatási követelmények beépítése érdekében, amint az európai vagy nemzetközi szabványügyi szervezetek számára rendelkezésre állnak a gumiabroncskopás és a futásteljesítmény vizsgálatára és mérésére szolgáló megbízható, pontos és reprodukálható módszerek, és feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:
- a) a Bizottság alapos hatásvizsgálatot folytatott le; és
 - b) a Bizottság megfelelő konzultációt folytatott az érintett érdekelt felekkel.
- (4) Adott esetben felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésekor a Bizottság uniós vásárlók reprezentatív csoportjainak bevonásával megvizsgálja a gumiabroncsok címkéinek tartalmát és formátumát annak biztosítása céljából, hogy a gumiabroncscímkék közérthetők legyenek, és közzéteszi az eredményeket.

14. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 13. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól, 2020. június 25-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 13. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 13. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

15. cikk

Értékelés és jelentés

A Bizottság 2025. június 1-jéig elvégzi e rendelet értékelését és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.

A jelentésben értékeli, hogy e rendelet, valamint az e rendelet alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok milyen eredményességgel tették lehetővé a végfelhasználók számára jobb teljesítményű gumiabroncsok választását, egyben számba veszi a rendeletnek, valamint az e rendelet alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak az üzleti életre, az üzemanyag-fogyasztásra, a biztonságra, az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra, a fogyasztói tudatosságra és a piacfelügyeleti tevékenységekre gyakorolt hatásait. A jelentésben felméri továbbá a gumiabroncscímkén feltüntetett információk független, harmadik fél általi kötelező ellenőrzésének költségeit és hasznát, a 661/2009/EK rendelet által biztosított tágabb keret tekintetében szerzett tapasztalatokat figyelembe véve.

16. cikk

Az (EU) 2017/1369 rendelet módosítása

Az (EU) 2017/1369 rendelet 12. cikke (2) bekezdése a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) a piacfelügyeleti hatóságok támogatása az e rendelet és a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok, továbbá az (EU) 2020/740 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) szerinti feladataik elvégzése során, ideértve e jogi aktusok végrehajtását is.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/740 rendelete (2020. május 25.) a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyság és más paraméterek tekintetében történő címkézéséről, az (EU) 2017/1369 rendelet módosításáról és az 1222/2009/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 177., 2020.6.5., 1. o.).”

17. cikk

Az 1222/2009/EK rendelet hatályon kívül helyezése

Az 1222/2009/EK rendelet 2021. május 1-jétől hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és az e rendelet VIII. mellékletében szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

18. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2021. május 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2020. május 25-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

D. M. SASSOLI

a Tanács részéről

az elnök

A. METELKO-ZGOMBIĆ

I. MELLÉKLET

A GUMIABRONCS-PARAMÉTEREK VIZSGÁLATA, OSZTÁLYOZÁSA ÉS MÉRÉSE

A. rész: üzemanyag-hatékonysági osztályok és gördülő-ellenállási tényező

Az üzemanyag-hatékonysági osztály meghatározása és a gumibroncscímkén történő feltüntetése a gördülő-ellenállási tényező (RRC N/kN-ban) alapján, az alábbi táblázatban megadott, A-tól E-ig terjedő skálának megfelelően, az ENSZ EGB 117. sz. előírásának a 6. melléklete szerinti mérésekkel és a V. mellékletben meghatározott laboratóriumi összehangolásra szolgáló eljárás szerint történik.

Ha egy gumibroncstípust egynél több gumibroncsosztályba (például C1 és C2) tartozik, akkor az adott gumibroncstípus üzemanyag-hatékonysági osztályának meghatározásához a legmagasabb gumibroncsosztályra (például C2, nem C1) vonatkozó besorolási osztályt kell használni.

	C1 osztályú gumibroncsok	C2 osztályú gumibroncsok	C3 osztályú gumibroncsok
Üzemanyag-hatékonysági osztály	RRC N/kN-ban	RRC N/kN-ban	RRC N/kN-ban
A	$RRC \leq 6,5$	$RRC \leq 5,5$	$RRC \leq 4,0$
B	$6,6 \leq RRC \leq 7,7$	$5,6 \leq RRC \leq 6,7$	$4,1 \leq RRC \leq 5,0$
C	$7,8 \leq RRC \leq 9,0$	$6,8 \leq RRC \leq 8,0$	$5,1 \leq RRC \leq 6,0$
D	$9,1 \leq RRC \leq 10,5$	$8,1 \leq RRC \leq 9,0$	$6,1 \leq RRC \leq 7,0$
E	$RRC \geq 10,6$	$RRC \geq 9,1$	$RRC \geq 7,1$

B. rész: nedvestapadási osztályok

1. A nedvestapadási osztály meghatározása és a gumibroncscímkén történő feltüntetése a nedvestapadási index (G) alapján, az alábbi táblázatban megadott, A-tól E-ig terjedő skálának megfelelően, a 2. pont szerinti számítással és az ENSZ EGB 117. sz. előírásának a 5. melléklete szerinti mérésekkel történik.

2. A nedvestapadási index (G) kiszámítása:

$$G = G(T) - 0,03$$

ahol:

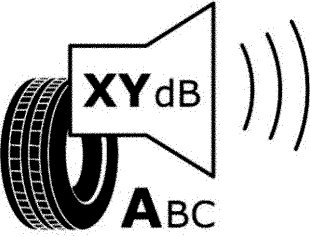
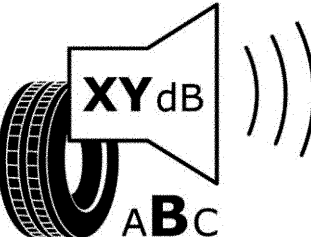
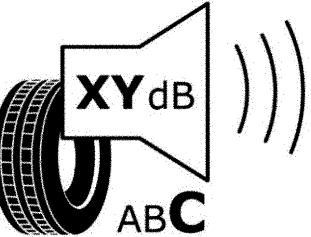
$G(T)$ = a vizsgált gumibroncs egy vizsgálati ciklusban mért nedvestapadási indexe

	C1 osztályú gumibroncsok	C2 osztályú gumibroncsok	C3 osztályú gumibroncsok
Nedvestapadási osztály	G	G	G
A	$1,55 \leq G$	$1,40 \leq G$	$1,25 \leq G$
B	$1,40 \leq G \leq 1,54$	$1,25 \leq G \leq 1,39$	$1,10 \leq G \leq 1,24$
C	$1,25 \leq G \leq 1,39$	$1,10 \leq G \leq 1,24$	$0,95 \leq G \leq 1,09$
D	$1,10 \leq G \leq 1,24$	$0,95 \leq G \leq 1,09$	$0,80 \leq G \leq 0,94$
E	$G \leq 1,09$	$G \leq 0,94$	$G \leq 0,79$

C. rész: a külső gördülési zaj osztálya és mért értéke

A külső gördülési zaj mért értékét (N, db[A]-ban) decibelben kell megadni, és az ENSZ EGB 117. sz. előírásának a 3. melléklete szerint kell kiszámítani.

A külső gördülési zaj osztályát a 661/2009/EK rendelet II. mellékletének C. részében meghatározott határértékek (LV) alapján kell meghatározni és feltüntetni a gumiabroncscímkén:

$N \leq LV - 3$	$LV - 3 < N \leq LV$	$N > LV$
		

D. rész: hótapadás

A hótapadási teljesítményt az ENSZ EGB 117. sz. előírásának a 7. melléklete szerint kell vizsgálni.

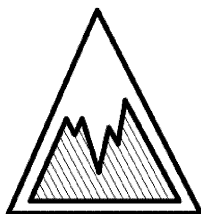
Azokat a gumiabroncsokat, amelyek elérik a hótapadási jelzőszámnak az ENSZ EGB 117. sz. előírásában meghatározott minimumértékeit, rendkívül havas útvizonyok közötti használatra szánt gumiabroncsként kell besorolni, és a következő piktogramot kell feltüntetni a gumiabroncscímkén:

E. rész: jégtapadás

A jégtapadási teljesítményt megbízható, pontos és reprodukálható módszerek, így például adott esetben nemzetközi szabványok alapján kell vizsgálni, az általánosan elismert legmodernebb módszerek figyelembevételével.

A jégtapadási jelzőszám vonatkozó minimumértékeit elérő gumiabroncsok gumiabroncscímkéjén a következő piktogramot kell feltüntetni:

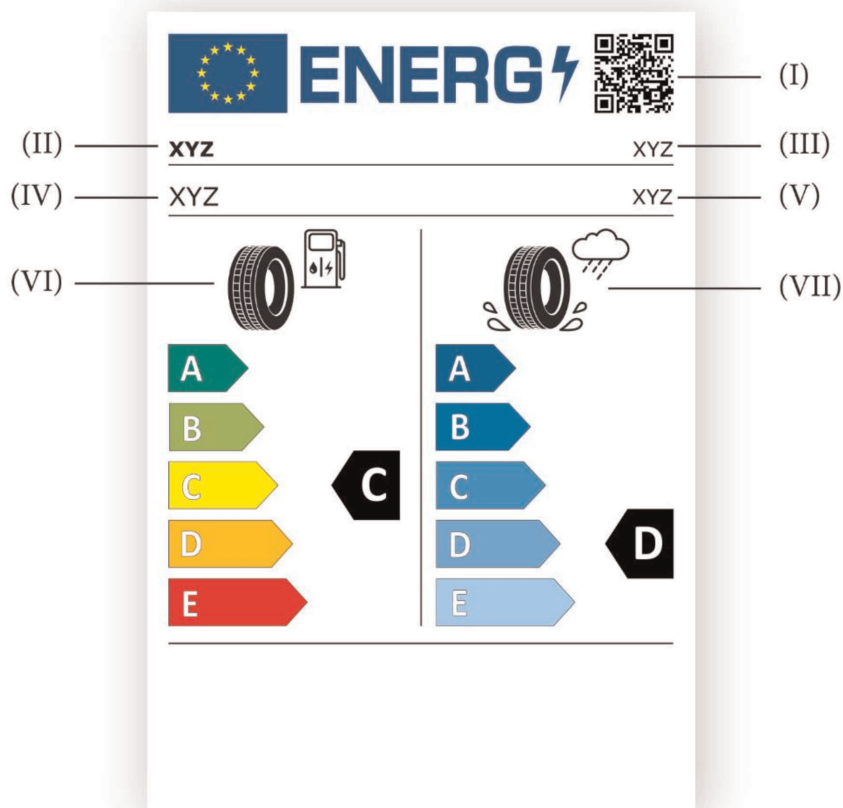

II. MELLÉKLET

A GUMIABRONCSCÍMKE TARTALMA ÉS FORMÁTUMA

1. A gumiabroncscímke tartalma

1.1. A gumiabroncscímke felső részén feltüntetendő információk:

I. QR-kód;

II. a beszállító kereskedelmi neve vagy védjegye;

III. gumiabroncstípus-azonosító;

IV. a C1, a C2 és a C3 osztályú gumiabroncsok méretjelölésének, terhelhetőségi jelzőszámának és sebességekategóriájának a jele az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottsága (ENSZ-EGB) 30. sz. előírásának ⁽¹⁾ az Unió vonatkozásában alkalmazandó legfrissebb változatában (ENSZ-EGB 30. sz. előírása) feltüntetettek szerint és az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottsága (ENSZ-EGB) 54. sz. előírásának ⁽²⁾ az Unió vonatkozásában alkalmazandó legfrissebb változatában (ENSZ-EGB 54. sz. előírása) feltüntetettek szerint;

V. gumiabroncsosztály, azaz: C1, C2 vagy C3;

VI. üzemanyag-hatékonysági piktogram, skála és teljesítményosztály;

⁽¹⁾ Az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ-EGB) 30. számú előírása – Egységes rendelkezések gépjárművek és pótkocsijuk gumiabroncsainak jóváhagyásáról (HL L 201., 2008.7.30., 70. o.).

⁽²⁾ Az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ-EGB) 54. számú előírása – Egységes rendelkezések haszongépjárművek és pótkocsijuk gumiabroncsainak jóváhagyásáról (HL L 183., 2008.7.11., 41. o.).

VII. a nedvestapadás piktogramja, skála és teljesítményosztály.

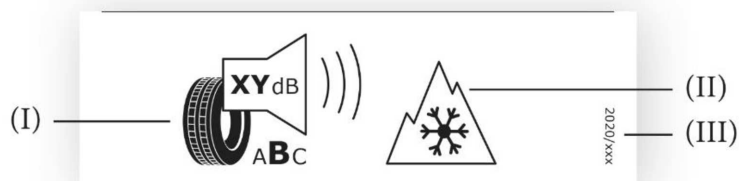
- 1.2. A gumiabroncscímke alsó részén feltüntetendő információk az olyan gumiabroncsoktól eltérő minden gumiabroncs esetében, amelyek elérik a hőtapadási jelzőszámnak az ENSZ EGB 117. sz. előírásában meghatározott minimumértékeit vagy a jégtapadási jelzőszám vonatkozó minimumértékeit, illetve mindkettőt:

- I. A külső gördülési zaj piktogramja, értéke (dB[A]-ban kifejezve és a legközelebbi egész számra kerekítve) és a teljesítményosztály.

- II. E rendelet sorozatszáma: „(EU) 2020/740”.

- 1.3. A gumiabroncscímke alsó részén feltüntetendő információk azon gumiabroncsok esetében, amelyek elérik a hőtapadási jelzőszámnak az ENSZ EGB 117. sz. előírásában meghatározott minimumértékeit:

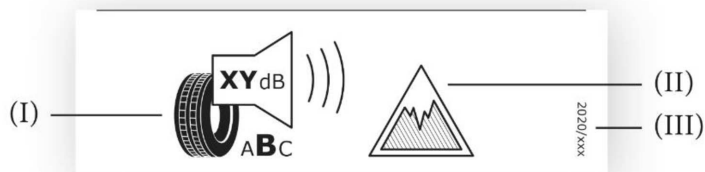

- I. A külső gördülési zaj piktogramja, értéke (dB[A]-ban kifejezve és a legközelebbi egész számra kerekítve) és a teljesítményosztály.

- II. A hőtapadás piktogramja.

- III. E rendelet sorozatszáma: „(EU) 2020/740”.

- 1.4. A gumiabroncscímke alsó részén feltüntetendő információk azon gumiabroncsok esetében, amelyek elérik a jégtapadási jelzőszám vonatkozó minimumértékeit:

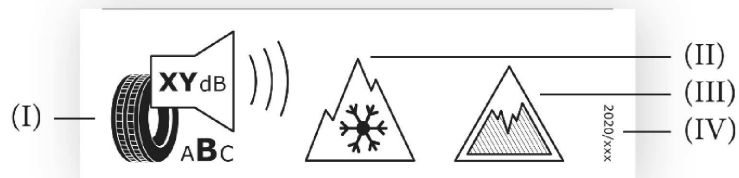

- I. A külső gördülési zaj piktogramja, értéke (dB[A]-ban kifejezve és a legközelebbi egész számra kerekítve) és a teljesítményosztály.

- II. A jégtapadás piktogramja.

- III. E rendelet sorozatszáma: „(EU) 2020/740”.

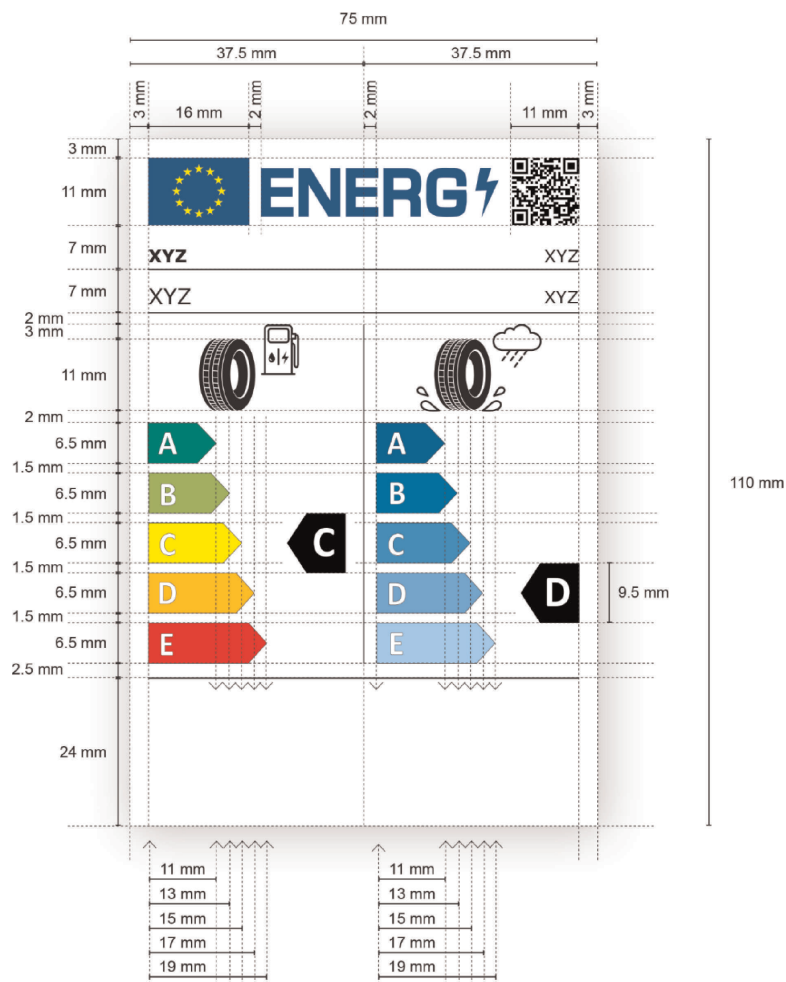
- 1.5. A gumiabroncscímke alsó részén feltüntetendő információk azon gumiabroncsok esetében, amelyek elérik a hótapadási jelzőszám az ENSZ EGB 117. sz. előírásában meghatározott vonatkozó minimumértékeit és a jégtapadási jelzőszám minimumértékeit egyaránt:

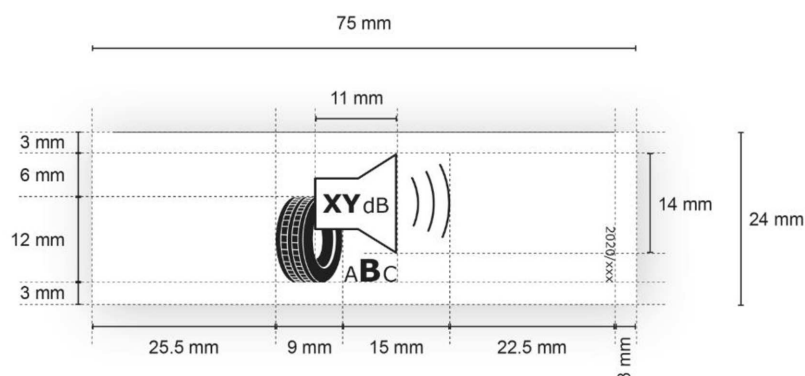
- I. A külső gördülési zaj pictogramja, értéke (dB[A]-ban kifejezve és a legközelebbi egész számra kerekítve) és teljesítményszál;
- II. A hótapadási pictogramja;
- III. A jégtapadás pictogramja.
- IV. E rendelet sorozatszáma: „(EU) 2020/740”.

2. A gumiabroncscímke formátuma

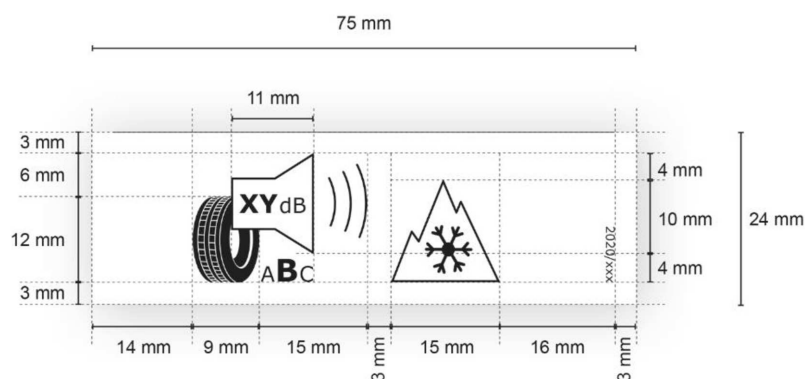
2.1. A gumiabroncscímke felső részének formátuma:

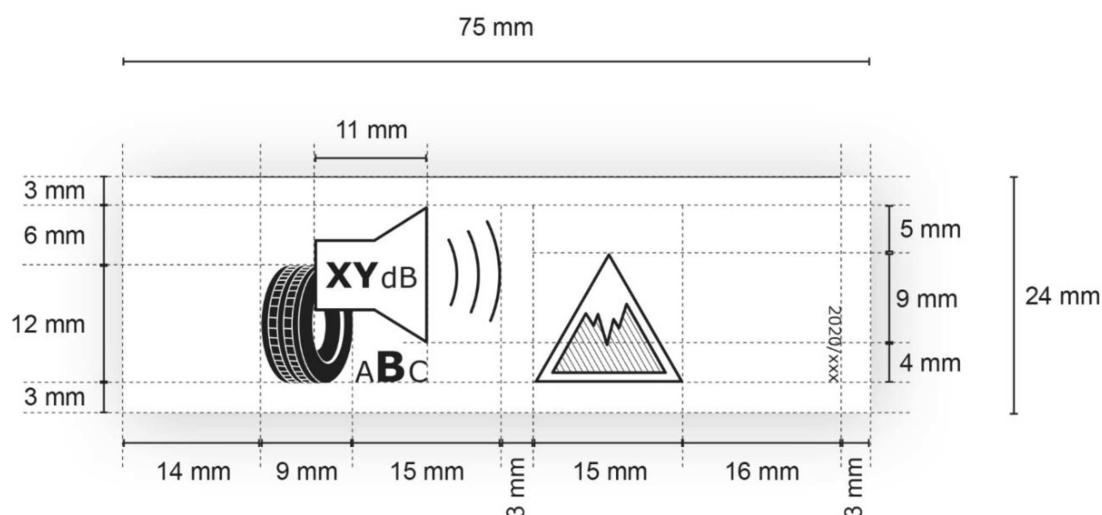
2.1.1. A gumiabroncscímke alsó részének formátuma a hőtapadási jelzőszám az ENSZ EGB 117. sz. előírásában meghatározott minimumértékeit vagy a jégtapadási jelzőszám vonatkozó minimumértékeit vagy mindkét jelzőszám minimumértékeit elérő gumiabroncsoktól eltérő minden gumiabroncs esetében:

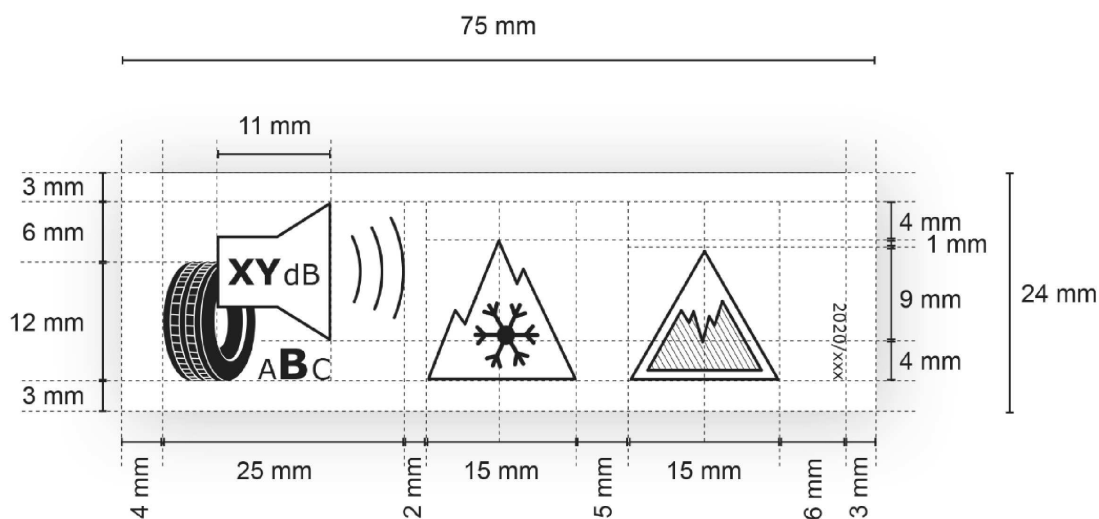
2.1.2. A gumiabroncscímke alsó részének formátuma azon gumiabroncsok esetében, amelyek elérik a hőtapadási jelzőszám az ENSZ EGB 117. sz. előírásában meghatározott minimumértékeit:

2.1.3. A gumiabroncscímke alsó részének formátuma azon gumiabroncsok esetében, amelyek elérik a jégtapadási jelzőszám minimumértékeit:

2.1.4. A gumiabroncs címke alsó részének formátuma azon gumiabroncsok esetében, amelyek elérik a hótapadási jelzőszám az ENSZ EGB 117. sz. előírásában meghatározott vonatkozó minimumértékeit és a jégtapadási jelzőszám vonatkozó minimumértékeit egyaránt:

2.2. A 2.1. pont alkalmazásában:

- A gumiabroncs címke mérete legalább: 75 mm széles és 110 mm magas. Amennyiben a gumiabroncs címét nagyobb formátumban nyomtatják ki, tartalmának továbbra is arányosnak kell lennie a fentebb megadott értékekkel;
- A gumiabroncs címke háttere: 100 % fehér;
- Betűtípusok: Verdana és Calibri;
- A gumiabroncs címke alkotóelemeinek méretei és adatai: lásd a fent meghatározottakat;
- A CMYK-t – cián, bíbor, sárga és fekete – használó színekódoknak meg kell felelniük az alábbi összes követelménynek:
 - az EU-logó színei:
 - háttér: 100,80,0,0,
 - csillagok: 0,0,100,0,
 - az energialogó színe: 100,80,0,0,
 - QR-kód: 100 % fekete,
 - a beszállító kereskedelmi neve vagy védjegye: 100 % fekete, 7 pt betűméret, félkövér, Verdana,
 - gumiabroncs típus-azonosító: 100 % fekete, 7 pt betűméret, normál, Verdana,
 - a gumiabroncs méretmegjelölése, terhelhetőségi jelzőszáma és sebességekategória jele: 100 % fekete, 10 pt betűméret, normál, Verdana,
 - gumiabroncs osztály: 100 % fekete, 7 pt betűméret, normál, Verdana, jobbra igazítva,
 - az üzemanyag-hatékonysági skála és a nedvestapadási skála betűi: 100 % fehér, 19 pt betűméret, félkövér, Calibri; a betűket középre kell igazítani egy olyan tengelyen, amely 4,5 mm távolságra van a nyílak bal oldalától,
 - a nyílak CMYK színekódjai az A-tól E-ig terjedő üzemanyag-hatékonysági skálán:
 - A-osztály: 100,0,100,0,
 - B-osztály: 45,0,100,0,
 - C-osztály: 0,0,100,0,
 - D-osztály: 0,30,100,0,
 - E-osztály: 0,100,100,0,

- a nyilak CMYK színek kódjai az A-tól E-ig terjedő nedvestapadási skálán:
 - A: 100,60,0,0,
 - B: 90,40,0,0,
 - C: 65,20,0,0,
 - D: 50,10,0,0,
 - E: 30,0,0,0,
 - belső elválasztó vonalak: 0,5 pt vastagság, 100% fekete szín,
 - az üzemanyag-hatékonysági osztály betűje: 100 % fehér, 33 pt betűméret, félkövér, Calibri. Az üzemanyag-hatékonysági és a nedvestapadási osztály nyilait és az ezekhez kapcsolódó, az A-tól E-ig terjedő skála nyilait úgy kell elhelyezni, hogy azok vége egy vonalban legyen. Az üzemanyag-hatékonysági és a nedvestapadási osztály betűjelét a nyilak 100 % fekete színű, téglalap alakú részének közepén kell elhelyezni,
 - az üzemanyag-hatékonyság piktogramja: 16 mm szélesség, 14 mm magasság, 1 pt vastagság, szín: 100 % fekete,
 - a nedvestapadás piktogramja: 20 mm szélesség, 14 mm magasság, 1 pt vastagság, szín: 100 % fekete,
 - a külső gördülési zaj piktogramja: 24 mm szélesség, 18 mm magasság, 1 pt vastagság, szín: 100 % fekete. A hangszóró piktogramjában feltüntetett decibelérték: 12 pt betűméret, félkövér, Verdana; a mértékegységet jelölő „dB”: 9 pt betűméret, normál; a külső gördülési zajosztály skálája (A–C) a piktogram alatt középre igazítva, a vonatkozó külső gördülési zajosztály betűje 16 pt betűméret, félkövér, Verdana, a külső gördülési zajosztályt jelölő többi betű: 10 pt betűméret, normál, Verdana,
 - a hótapadás piktogramja: 15 mm szélesség, 13 mm magasság, 1 pt vastagság, szín: 100 % fekete,
 - a jégtapadás piktogramja: 15 mm szélesség, 13 mm magasság, 1 pt vastagság, a rézsútos vonalak vastagsága 0,5 pt, szín: 100 % fekete,
 - a rendelet számát 100 % fekete, 6 pt méretű, normál, Verdana betűtípussal kell feltüntetni.
-

III. MELLÉKLET

TERMÉKISMERTETŐ ADATLAP

A gumibroncs termékismertető adatlapján feltüntetett információknak szerepelniük kell a termék brosúrájában vagy a gumibronccsal együtt rendelkezésre bocsátott egyéb dokumentációban, és a következőket kell tartalmazniuk:

- a) a beszállító vagy (ha a beszállító és a gyártó nem azonos) a gyártó kereskedelmi neve vagy védjegye;
 - b) a gumibroncstípus-azonosító;
 - c) a C1, C2 és C3 osztályú gumibroncsok esetében a gumibroncsnak az ENSZ EGB 30. sz. előírásában vagy az ENSZ EGB 54. sz. előírásában feltüntetett méretjelölése, terhelhetőségi jelzőszáma és sebességekategória jele;
 - d) a gumibroncs üzemanyag-hatékonysági osztálya az I. mellékletnek megfelelően;
 - e) a gumibroncs nedvestapadási osztálya az I. mellékletnek megfelelően;
 - f) a külső gördülési zaj osztálya és decibelben megadott értéke az I. mellékletnek megfelelően;
 - g) rendkívül havas útviszonyok közötti használatra szánt téli gumibroncsról van-e szó;
 - h) jeges útviszonyokra szánt gumibroncsról van-e szó;
 - i) a gumibroncstípus gyártásának kezdete (két számjegy jelöli a hetet, két másik pedig az évet);
 - j) a gumibroncstípus gyártásának vége, ha ismert (két számjegy jelöli a hetet, két másik pedig az évet).
-

IV. MELLÉKLET

A MŰSZAKI PROMÓCIÓS ANYAGBAN KÖZÖLT INFORMÁCIÓK

1. A műszaki promóciós anyagban a gumiabronccsal kapcsolatban található információkat a következő sorrendben kell megadni:
 - a) üzemanyag-hatékonysági osztály („A”-tól „E” betűig);
 - b) nedvestapadási osztály („A”-tól „E” betűig);
 - c) a külső gördülési zaj osztálya és mért értéke dB-ben megadva;
 - d) annak feltüntetése, hogy rendkívül havas útviszonyok közötti használatra szánt téli gumiabroncsról van-e szó;
 - e) annak feltüntetése, hogy jeges útviszonyokra szánt gumiabroncsról van-e szó.
2. Az 1. pontban említett információknak a következő követelményeknek kell megfelelniük:
 - a) legyenek könnyen olvashatóak;
 - b) legyenek könnyen érthetőek;
 - c) ha egy adott gumiabroncs-termékcsoportba tartozó gumiabroncstípusok a méretüktől vagy más tulajdonságuktól függően különböző osztályokba kerülnek besorolásra, fel kell tüntetni a leggyengébb és a legjobb teljesítményű gumiabroncstípusok közötti tartományt.
3. A beszállítóknak ezenkívül weboldalukon hozzáférhetővé kell tenniük a következő információkat:
 - a) az e rendelettel foglalkozó bizottsági weboldalhoz tartozó internetes link;
 - b) a gumiabroncscímkére nyomtatott piktogramok magyarázata;
 - c) egy olyan megállapítás, amely kiemeli, hogy a tényleges üzemanyag-megtakarítás és a közúti közlekedésbiztonság nagyban függ a vezetői stílustól, továbbá amely külön kiemeli a következőket:
 - a környezettudatos vezetés jelentős mértékben csökkentheti az üzemanyag-fogyasztást,
 - a gumiabroncsok nyomását rendszeresen ellenőrizni kell az üzemanyag-hatékonyság és a nedvestapadás optimalizálása érdekében,
 - a féktávolságokat mindig be kell tartani.
4. A beszállítóknak és forgalmazóknak ezenkívül adott esetben weboldalukon elérhetővé kell tenniük a következő információkat: nyilatkozat arról, hogy a jeges útviszonyokra szánt gumiabroncsokat kifejezetten jéggel és összetömörödött hóval borított útfelületekre tervezték, és csak nagyon kedvezőtlen időjárási viszonyok között (pl. alacsony hőmérséklet esetén) szabad használni őket, valamint arról, hogy a jeges útviszonyokra szánt gumiabroncsok kevésbé kedvezőtlen időjárási viszonyok között (pl. nedves körülmények vagy magasabb hőmérséklet esetén) történő használata az optimálistól elmaradó teljesítményt eredményezhet, különösen a nedvestapadás, az úttartás és a kopás tekintetében.

V. MELLÉKLET

A GÖRDÜLŐ-ELLENÁLLÁS MÉRÉSÉRE SZOLGÁLÓ LABORATÓRIUMI MÉRŐBERENDEZÉSEK
ÖSSZEHANGOLÁSA

1. Fogalommeghatározások

A laboratóriumi összehangolás tekintetében a gördülő-ellenállás méréséhez kapcsolódóan a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. „referencialaboratórium”: olyan laboratórium, amely tagja azon laboratóriumok hálózatának, amelyek nevét a laboratóriumi összehangolás céljából közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és amely a referenciaként szolgáló mérőberendezése segítségével képes a 3. pont szerinti pontos mérési eredményekre;
2. „pályázó laboratórium”: olyan laboratórium, amely részt vesz a laboratóriumi összehangolásban, de nem referencialaboratórium;
3. „összehangolás céljára kiválasztott gumibroncs”: a laboratóriumi összehangolás céljából vizsgálat alá vett gumibroncs;
4. „összehangolás céljára összeállított gumibroncs-garnitúra”: összehangolás céljára kiválasztott öt vagy több gumibroncs együttese, amely egyetlen mérőberendezés összehangolására szolgál;
5. „hozzárendelt érték”: egy összehangolásra kiválasztott adott gumibroncs gördülő-ellenállási tényezőjének (RRC) a laboratóriumi összehangolás keretében alkalmazott, a referencialaboratóriumok hálózata tekintetében reprezentatív elméleti laboratóriumban mért elméleti értéke;
6. „mérőberendezés” a gumibroncsok vizsgálatára szolgáló valamennyi mérőorsó, amelyet egy adott mérési módszerben alkalmaznak; egy azonos dobon működő két orsó például nem tekinthető egy mérőberendezésnek.

2. Általános rendelkezések

2.1. Alapelv

A referencialaboratóriumban (l) mért (m) gördülő-ellenállási tényezőt ($RRC_{m,l}$) össze kell hangolni a referencialaboratóriumok hálózatának hozzárendelt értékeivel.

Egy pályázó laboratórium (c) mérőberendezése által mért (m) gördülő-ellenállási tényezőt ($RRC_{m,c}$) össze kell hangolni egy, a hálózatba tartozó tetszőleges referencialaboratórium értékeivel.

2.2. A gumibroncsok kiválasztására vonatkozó követelmények

A laboratóriumi összehangolás céljára összeállított, gumibroncs-garnitúrát az alábbi kritériumoknak megfelelően kell összeállítani. A C1 és a C2 osztályú gumibroncsokból egy közös, a C3 osztályú gumibroncsokból pedig egy külön gumibroncs-garnitúrát kell összeállítani.

- a) az összehangolás céljára összeállított gumibroncs-garnitúrát úgy kell összeállítani, hogy lefedje a C1 és C2, illetve a C3 osztályok különböző RRCs értékeinek teljes tartományát; az összehangolás céljára összeállított gumibroncs-garnitúrába tartozó abroncsok legnagyobb és legkisebb RRC_m értékei közötti különbség összehangolás előtt és után minden esetben legalább:
 - i. 3 N/kN a C1 és C2 osztályú gumibroncsok esetében; és
 - ii. 2 N/kN a C3 osztályú gumibroncsok esetében;
- b) a pályázó laboratóriumban vagy a referencialaboratóriumban mért RRC_m értékeknek ($RRC_{m,c}$ vagy $RRC_{m,l}$) a garnitúrába tartozó, összehangolás céljára összeállított minden egyes gumibroncs-garnitúra tekintetében megadott RRC értékek alapján egyenletesen kell megoszlaniuk;
- c) a terhelhetőségi jelzőszám értékeinek és ezen keresztül a gördülő-ellenállási értékeinek le kell fedniük a vizsgálat alá vett gumibroncsok teljes tartományát.

Az összehangolás céljára kiválasztott összes gumibroncsot használat előtt ellenőrizni kell, és ki kell cserélni, amennyiben:

- a) állapota nem teszi lehetővé további vizsgálatokban való használatát; vagy
- b) az $RRC_{m,c}$ vagy az $RRC_{m,l}$ értéke a mérőberendezés elállítódásának korrekciója után 1,5 %-nál nagyobb mértékben eltér a korábban mértől.

2.3. Mérési módszer

A referencialaboratórium az ENSZ EGB 117. sz. előírása 6. mellékletének 3. szakaszában előírt feltételek mellett, az ENSZ EGB 117. sz. előírása 6. mellékletének 4. szakaszával összhangban négyszer vet alá mérésnek minden, összehangolás céljára kiválasztott gumibroncsot, és az utolsó három mérés adatait veszi figyelembe a további vizsgálatokhoz.

A pályázó laboratórium az ENSZ EGB 117. sz. előírása 6. mellékletének 3. szakaszában előírt feltételek mellett, az ENSZ EGB 117. sz. előírása 6. mellékletének 4. szakaszával összhangban $(n + 1)$ -szer vet alá mérésnek minden, összehangolás céljára kiválasztott gumiabroncsot, ahol n az e melléklet 5. szakaszában kerül meghatározásra.

Az összehangolás céljára kiválasztott gumiabroncson végzett minden mérés után a mérőberendezésről el kell távolítani a gumiabroncsot és a kereket, és az elejétől kezdve meg kell ismételni az ENSZ EGB 117. sz. előírása 6. mellékletének 4. szakaszában említett teljes vizsgálati eljárást.

A pályázó laboratórium vagy a referencialaboratórium kiszámítja:

- az összehangolás céljára kiválasztott minden egyes gumiabroncs esetében az ENSZ EGB 117. sz. előírása 6. mellékletének 6.2. és 6.3. pontjával összhangban végzett mérések értékét (25 °C hőmérsékletre és 2 m átmérőjű vizsgálódobra korrigálva);
- az összehangolás céljára kiválasztott minden egyes gumiabroncson mért utolsó három érték (referencialaboratóriumok esetében) vagy az összehangolás céljára kiválasztott minden egyes gumiabroncson mért utolsó n érték (pályázó laboratóriumok esetében) átlagát; valamint
- a szórás (σ_m) értékét a következők szerint:

$$\sigma_m = \sqrt{\frac{1}{p} \cdot \sum_{i=1}^p \sigma_{m,i}^2}$$

$$\sigma_{m,i} = \sqrt{\frac{1}{n-1} \cdot \sum_{j=2}^{n+1} \left(Cr_{i,j} - \frac{1}{n} \cdot \sum_{j=2}^{n+1} Cr_{i,j} \right)^2}$$

ahol:

- i az összehangolás céljára kiválasztott gumiabroncsok indexe 1-től p -ig;
- j az összehangolás céljára kiválasztott adott gumiabroncson elvégzett mérések utolsó n ismétlésének indexe 2-től $n + 1$ -ig;
- $n + 1$ a gumiabroncson végzett mérések ismétléseinek száma ($n + 1 = 4$ referencialaboratóriumok esetében és $n + 1 \geq 4$ pályázó laboratóriumok esetében);
- p az összehangolás céljára kiválasztott gumiabroncsok száma ($p \geq 5$).

2.4. A számításokhoz és az eredmények feltüntetéséhez használandó adatformátumok

A gördülő-ellenállási tényező mért értékét hőmérséklet és dobátmérő szerinti korrekció után két tizedesjegyre kell kerekíteni.

Ezt követően a számításokat a pontos értékkel kell végezni további kerekítések nélkül, kivéve az utolsó összehangolási képlet esetében.

A szórás értékét három tizedesjegyre kerekítve kell feltüntetni.

Az RRC értékeit két tizedesjegyre kerekítve kell feltüntetni.

Az összehangolási együtthatókat ($A1_b$, $B1_b$, $A2_c$ és $B2_c$) négy tizedesjegyre kell kerekíteni és így kell feltüntetni.

3. A referencialaboratóriumokra vonatkozó követelmények és a hozzárendelt értékek meghatározása

Az összehangolás céljára kiválasztott egyes gumiabroncsok hozzárendelt értékeit a referencialaboratóriumok hálózata határozza meg. A hálózat minden második évben ellenőrzi a hozzárendelt értékek stabilitását és érvényességét.

A hálózatban részt vevő minden referencialaboratóriumnak meg kell felelnie az ENSZ EGB 117. sz. előírása 6. mellékletében szereplő követelményeknek és a következő szórásértéknek (σ_m):

- legfeljebb $0,05\text{ N/kN}$ a C1 és C2 osztályú gumiabroncsok esetében; és
- legfeljebb $0,05\text{ N/kN}$ a C3 osztályú gumiabroncsok esetében.

A fenti 2.2. pont követelményeinek megfelelően összehangolás céljára összeállított gumiabroncs-garnitúrák vizsgálatát a 2.3. pontban meghatározott módon minden referencialaboratóriumnak el kell végeznie.

Az összehangolás céljára kiválasztott gumiabroncs hozzárendelt értékét a hálózatba tartozó referencialaboratóriumok által az összehangolás céljára kiválasztott adott gumiabroncsra megadott mérési értékek átlaga adja.

4. Összehangolás a hozzárendelt értékekkel referencialaboratóriumok esetében

Minden referencialaboratóriumnak (l) igazodnia kell minden egyes új hozzárendelt értékhez, valamint minden alkalommal a mérőberendezéseket érintő jelentős változásokat vagy a gumiabroncsadatok mérésében bekövetkező elállítódást követően.

Az igazítás során lineáris regressziót kell alkalmazni minden egyedi adat esetében. A regressziós együtthatók – A_{1l} és B_{1l} – kiszámítása a következőképpen történik:

$$RRC = A_{1l} \times RRC_{m,l} + B_{1l}$$

ahol:

RRC_l a gördülő-ellenállási tényező hozzárendelt értéke;

$RRC_{m,l}$ a gördülő-ellenállási tényezőnek a referencialaboratórium (l) által mért egyedi értéke (hőmérséklet és dobátmérő szerinti korrekció után).

5. A pályázó laboratóriumokra vonatkozó követelmények

A pályázó laboratóriumoknak minden egyes mérőberendezés esetén legalább kétfévente egyszer, valamint a mérőberendezésen végrehajtott minden nagyobb változtatás vagy a gumiabroncsadatok mérésében bekövetkező elállítódás esetén meg kell ismételniük az összehangolási eljárást.

Először a pályázó laboratórium, majd pedig egy referencialaboratórium a 2.3. pontban meghatározott módon elvégzi a 2.2. ponttal összehangbankiválasztott, öt különböző gumiabroncsból álló, összehangolás céljára összeállított közös gumiabroncs-garnitúra vizsgálatát. A vizsgálat a pályázó laboratórium kérésére ötnél több, összehangolás céljára kiválasztott gumiabronccsal is elvégezhető.

A pályázó laboratórium a kiválasztott referencialaboratórium rendelkezésére bocsátja az összehangolás céljára összeállított gumiabroncs-garnitúrát.

A pályázó laboratóriumnak (c) meg kell felelnie az ENSZ EGB 117. sz. előírásának a 6. mellékletében szereplő követelményeknek, és lehetőleg a következő szórásértékeknek (σ_m):

a) legfeljebb 0,075 N/kN a C1 és C2 osztályú gumiabroncsok esetében; és

b) legfeljebb 0,06 N/kN a C3 osztályú gumiabroncsok esetében.

Amennyiben a pályázó laboratórium szórása (σ_m) négy mérést követően meghaladja ezeket az értékeket úgy, hogy a számításokhoz az utolsó három mérést használták fel, a mérések számát ($n + 1$) a következők szerint kell növelni a teljes tételre nézve:

$$n + 1 = 1 + (\sigma_m/\gamma)^2, \text{ felfelé kerekítve a legközelebbi egész számra,}$$

ahol:

$\gamma = 0,043$ N/kN a C1 és a C2 osztályú gumiabroncsok esetében;

$\gamma = 0,035$ N/kN a C3 osztályú gumiabroncsok esetében.

6. Összehangolási eljárás pályázó laboratóriumok esetében

A hálózatra tartozó valamely referencialaboratórium (l) a következők alapján a pályázó laboratórium (c) minden egyedi adata tekintetében kiszámítja a lineáris regressziós függvényt. A regressziós együtthatók – A_{2c} és B_{2c} – kiszámítása a következőképpen történik:

$$RRC_{m,l} = A_{2c} \times RRC_{m,c} + B_{2c}$$

ahol:

$RRC_{m,l}$ a gördülő-ellenállási tényezőnek a referencialaboratórium (l) által mért egyedi értéke (hőmérséklet és dobátmérő szerinti korrekció után)

$RRC_{m,c}$ a gördülő-ellenállási tényezőnek a pályázó laboratórium (c) által mért egyedi értéke (hőmérséklet és dobátmérő szerinti korrekció után)

Amennyiben az R^2 determinációs együttható kisebb mint 0,97, a pályázó laboratórium nem összehangolható.

A pályázó laboratórium által vizsgált gumiabroncsok összehangolt RRC értékét a következők szerint kell kiszámítani:

$$RRC = (A_{1l} \times A_{2c}) \times RRC_{m,c} + (A_{1l} \times B_{2c} + B_{1l})$$

VI. MELLÉKLET

HITELESÍTÉSI ELJÁRÁS

A beszállító által meghatározott minden egyes gumiabroncstípus vagy gumiabroncscsoport esetében értékelni kell a következő eljárások egyikének megfelelően, hogy az üzemanyag-hatékonyság, a nedvestapadás és a külső gördülési zaj bejelentett osztálya és a bejelentett értékek, valamint a gumiabroncscímkén szereplő minden további teljesítménnyel kapcsolatos információ megfelel-e e rendeletnek:

1. Először egyetlen gumiabroncsot vagy gumiabroncs-garnitúrát kell megvizsgálni. Amennyiben a mért értékek az alábbi táblázatban említett hitelesítési tűréshatárok figyelembevételével megfelelnek a bejelentett osztályoknak vagy a külső gördülési zaj vonatkozásában bejelentett értéknek, úgy kell tekinteni, hogy a gumiabroncscímke megfelel e rendeletnek.

Amennyiben a mért értékek az alábbi táblázatban említett hitelesítési tűréshatárok figyelembevételével nem felelnek meg a bejelentett osztályoknak vagy a külső gördülési zaj vonatkozásában bejelentett értéknek, további három gumiabroncsot vagy gumiabroncs-garnitúrát kell megvizsgálni; a három további megvizsgált gumiabroncs vagy gumiabroncs-garnitúra mérési eredményeinek átlagát kell felhasználni a bejelentett információk hitelesítéséhez, az alábbi táblázatban említett hitelesítési tűréshatárok figyelembevétele mellett.

2. Amennyiben a gumiabroncscímkén feltüntetett osztályok vagy értékek meghatározása a 661/2009/EK rendelettel vagy az ENSZ EGB 117. sz. előírásával összhangban végrehajtott típusjóváhagyási vizsgálatok eredményei alapján történt, a tagállamok használhatják az (EU) 2018/858 rendeletben meghatározott típusjóváhagyási eljárás alapján a gumiabroncsokon elvégzett gyártásmegfelelőségi eljárással kapott mérési adatokat.

A gyártásmegfelelőségi vizsgálatokból származó mérési adatok értékeléseikor figyelembe kell venni az alábbi táblázatban említett ellenőrzési tűréshatárokat.

Mért paraméter	Ellenőrzési tűréshatár
RRC (üzemanyag-hatékonyság)	Az összehangolt mért érték legfeljebb 0,3 N/kN-nal haladhatja meg a bejelentett osztályhoz tartozó felső határt (legnagyobb RRC-t).
Külső gördülési zaj	A mért érték legfeljebb 1 dB(A)-val haladhatja meg a bejelentett N értéket.
Nedvestapadás	A mért érték (G)T nem lehet kisebb a bejelentett osztályhoz tartozó alsó határnál (G legkisebb értéke).
Hótapadás	A mért érték nem lehet kisebb a hótapadás minimális jelzőszámánál.
Jégtapadás	A mért érték nem lehet kisebb a jégtapadás minimális jelzőszámánál.

VII. MELLÉKLET

A TERMÉKADATBÁZISBA A BESZÁLLÍTÓ ÁLTAL BEVEZETENDŐ ADATOK

1. A következő adatokat kell rögzíteni a termékadatbázis nyilvános részében:
 - a) a beszállító kereskedelmi neve vagy védjegye, címe, elérhetőségei és egyéb jogi azonosítója;
 - b) gumiabroncs-típus-azonosító;
 - c) a gumiabroncs-címke elektronikus formában;
 - d) a gumiabroncs-címkén feltüntetett osztály(ok) és más paraméterek; valamint
 - e) az elektronikus formátumú termékismertető adatlap paraméterei.
 2. A következő adatokat kell rögzíteni az termékadatbázis megfelelési részében:
 - a) a már forgalomba hozott egyenértékű gumiabroncs-típusok gumiabroncs-típus-azonosítói
 - b) a gumiabroncs-típus általános leírása, többek között méretei, terhelhetőségi jelzőszáma és sebességindexe, amely elegendő a típus egyértelmű és könnyű azonosításához;
 - c) a gumiabroncs-paraméterek vizsgálatának, osztályozásának és mérésének az I. mellékletben meghatározott jegyzőkönyvei;
 - d) azon speciális óvintézkedések megjelölése, amelyeket a gumiabroncs-típus összeszerelésekor, üzembe helyezésékor, karbantartásakor vagy vizsgálatokor meg kell tenni;
 - e) adott esetben a gumiabroncs-típus mért műszaki paraméterei; és
 - f) a mért technikai paraméterekkel végzett számítások.
-

VIII. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

1222/2009/EK rendelet	E rendelet
1. cikk, (1) bekezdés	–
1. cikk, (2) bekezdés	1. cikk
2. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (2) bekezdés
3. cikk, 1. pont	3. cikk, 1. pont
–	3. cikk, 2. pont
3. cikk, 2. pont	3. cikk, 3. pont
–	3. cikk, 4. pont
–	3. cikk, 5. pont
3. cikk, 3. pont	3. cikk, 6. pont
3. cikk, 4. pont	3. cikk, 7. pont
–	3. cikk, 8. pont
3. cikk, 5. pont	3. cikk, 9. pont
–	3. cikk, 10. pont
–	3. cikk, 11. pont
3. cikk, 6. pont	3. cikk, 12. pont
3. cikk, 7. pont	3. cikk, 13. pont
3. cikk, 8. pont	3. cikk, 14. pont
3. cikk, 9. pont	3. cikk, 15. pont
3. cikk, 10. pont	3. cikk, 16. pont
3. cikk, 11. pont	3. cikk, 17. pont
–	3. cikk, 18. pont
3. cikk, 12. pont	3. cikk, 19. pont
3. cikk, 13. pont	3. cikk, 20. pont
–	3. cikk, 21. pont
–	3. cikk, 22. pont
–	3. cikk, 23. pont
–	3. cikk, 24. pont
4. cikk	4. cikk
4. cikk, (1) bekezdés	4. cikk, (1) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés, a) pont	4. cikk, (1) bekezdés, a) pont
4. cikk, (1) bekezdés, b) pont	4. cikk, (1) bekezdés, b) pont
4. cikk, (2) bekezdés	–

1222/2009/EK rendelet	E rendelet
–	4. cikk, (2) bekezdés
–	4. cikk, (3) bekezdés
4. cikk, (3) bekezdés	4. cikk, (4) bekezdés
4. cikk, (4) bekezdés	4. cikk, (5) bekezdés
–	4. cikk, (6) bekezdés
–	4. cikk, (7) bekezdés
–	4. cikk, (8) bekezdés
–	4. cikk, (9) bekezdés
–	4. cikk, (10) bekezdés
–	5. cikk
5. cikk, (1) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (1) bekezdés, a) pont	6. cikk, (1) bekezdés, a) pont
5. cikk, (1) bekezdés, b) pont	6. cikk, (1) bekezdés, b) pont
–	6. cikk, (2) bekezdés
–	6. cikk, (3) bekezdés
5. cikk, (2) bekezdés	6. cikk, (4) bekezdés
5. cikk, (3) bekezdés	–
–	6. cikk, (5) bekezdés
–	6. cikk, (6) bekezdés
–	6. cikk, (7) bekezdés
6. cikk	7. cikk
–	8. cikk
7. cikk	9. cikk
8. cikk	10. cikk
9. cikk, (1) bekezdés	11. cikk, (1) bekezdés
9. cikk, (2) bekezdés	11. cikk, (1) bekezdés
9. cikk, (2) bekezdés, második mondat	4. cikk (5) bekezdés
10. cikk	11. cikk (2) bekezdés
–	11. cikk (3) bekezdés
11. cikk, a) pont	–
11. cikk, b) pont	–
11. cikk, c) pont	13. cikk, (1) bekezdés, b) pont
12. cikk	11. cikk, (4) bekezdés
–	11. cikk, (5) bekezdés
–	12. cikk

1222/2009/EK rendelet	E rendelet
–	13. cikk
–	13. cikk, (1) bekezdés
–	13. cikk, (2) bekezdés
–	13. cikk, (3) bekezdés
–	13. cikk, (4) bekezdés
–	14. cikk
13. cikk	–
14. cikk	–
–	15. cikk
15. cikk	–
–	16. cikk
–	17. cikk
16. cikk	18. cikk
I. melléklet	I. melléklet
II. melléklet	II. melléklet
–	III. melléklet
III. melléklet	IV. melléklet
IV. melléklet	VI. melléklet
IVa. melléklet	V. melléklet
V. melléklet	–
–	VII. melléklet
–	VIII. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2020/741 RENDELETE**(2020. május 25.)****a víz újrafelhasználására vonatkozó minimumkövetelményekről****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az Unió vízkészleteire egyre nagyobb nyomás nehezedik, ami vízhiányhoz és a vízminőség romlásához vezet. Különösen az éghajlatváltozás, a nem előrejelezhető időjárási viszonyok és az aszályok jelentősen hozzájárulnak az édesvíz elérhetőségével kapcsolatos, a városfejlesztés és a mezőgazdaság okozta problémákhoz.
- (2) Az Unió jobban tudna reagálni a vízforrásokra nehezedő, erősödő nyomásokra a kezelt szennyvíz szélesebb körű újrafelhasználásával, a felszíni víztestekből és a felszín alatti víztestekből való kitermelés korlátozásával, a kezelt szennyvíz víztestekbe történő bevezetése okozta hatás csökkentésével és a víztakarékosságnak a települési szennyvíz többszörös felhasználása révén való előmozdításával, biztosítva ugyanakkor a környezet magas szintű védelmét. A 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ olyan kiegészítő intézkedések egyikeként említi meg a víz újrafelhasználását – a víztakarékos ipari technológiák és a víztakarékos öntözési technikák használatának előmozdításával kombinálva –, amelyet a tagállamok alkalmazhatnak ahhoz, hogy elérjék az említett irányelvnek a felszíni víztestek és a felszín alatti víztestek jó minőségi és mennyiségi állapotára vonatkozó célkitűzéseit. A 91/271/EGK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ előírja, hogy a kezelt szennyvizet, ha csak lehet, újra fel kell használni.
- (3) A Bizottságnak az európai vízkészletek megőrzésére irányuló tervről szóló, 2012. november 14-i közleménye szerint egy, a víz újrafelhasználására vonatkozó előírások uniós szintű szabályozására szolgáló eszközt kell létrehozni annak érdekében, hogy fel lehessen számolni azokat az akadályokat, amelyek ezen alternatív – konkrétan a vízhiány mérséklését és a vízellátási rendszerek sérülékenységeinek csökkentését segíteni képes – vízellátási lehetőség széles körű használata előtt állnak.
- (4) A Bizottságnak az Európai Unióban a vízhiány és az aszály jelentette kihívás kezeléséről szóló, 2007. július 18-i közleménye meghatározza a tagállamok által a vízhiány és az aszályok kezelése során figyelembe veendő intézkedések hierarchiáját. Kimondja, hogy azokban a régiókban, ahol minden megelőző intézkedés végrehajtására sor került a vízügyi hierarchia szerint, és ahol a vízigény még mindig meghaladja a hozzáférhető vízkészletet, egy kiegészítő vízellátási infrastruktúra képes lenne egyéb lehetséges módként, bizonyos körülmények között és a költség-haszon elemzés kellő figyelembevételével a súlyos aszály hatásainak enyhítését szolgálni.

⁽¹⁾ HL C 110., 2019.3.22., 94. o.

⁽²⁾ HL C 86., 2019.3.7., 353. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2019. február 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2020. április 7-i első olvasatban elfogadott álláspontja (HL C 147., 2020.5.4., 1. o.). Az Európai Parlament 2020. május 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 91/271/EGK irányelve (1991. május 21.) a települési szennyvíz kezeléséről (HL L 135., 1991.5.30., 40. o.).

- (5) Az Európai Parlament az Európai Unióban a vízhiány és az aszály jelentette kihívás kezeléséről szóló, 2008. október 9-i állásfoglalásában ⁽⁶⁾ emlékeztet arra, hogy a vízkészlet-gazdálkodás során keresletoldali megközelítésre lenne szükség, ugyanakkor úgy tekinti, hogy az Uniónak átfogó megközelítést kell alkalmaznia a vízkészlet-gazdálkodás során, kombinálva a keresletgazdálkodási intézkedéseket, a meglévő készletek vízcikluson belüli optimalizálását szolgáló intézkedéseket és az új készletek létrehozását szolgáló intézkedéseket, továbbá hogy e megközelítésnek integrálnia kell a környezetvédelmi, társadalmi és gazdasági szempontokat is.
- (6) A Bizottság az anyagkörforgás megvalósítása – a körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési tervről szóló, 2015. december 2-i közleményében számos fellépésre kötelezettséget vállalt a kezelt szennyvíz újrafelhasználásának előmozdítása érdekében, beleértve a víz újrafelhasználására vonatkozó minimumkövetelményekről szóló jogalkotási javaslat kidolgozását. A Bizottságnak naprakésszé kell tennie cselekvési tervét, és a vízkészletet továbbra is kiemelt beavatkozási területként kell kezelnie.
- (7) E rendelet célja elősegíteni a víz újrafelhasználásának elterjedését minden olyan esetben, amikor ez megfelelő és költséghatékony, és ennél fogva támogató keretet létrehozni azon tagállamok számára, amelyek élni kívánnak vagy élni kénytelenek a víz-újrafelhasználás gyakorlatával. A víz újrafelhasználása sokat ígérő lehetőség számos tagállam számára, azonban jelenleg csak néhányuk él a víz-újrafelhasználás gyakorlatával, és fogadott el nemzeti jogszabályokat vagy szabványokat e tekintetben. E rendeletnek kellően rugalmasnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye a víz-újrafelhasználás folytatását, ugyanakkor biztosítsa a lehetőséget más tagállamoknak, hogy egy későbbi időpontban, amikor a víz-újrafelhasználás bevezetése mellett döntenek, alkalmazzák az említett szabályokat. A víz-újrafelhasználás gyakorlatának mellőzésére vonatkozó döntést az e rendeletben megállapított kritériumok alapján kellően meg kell indokolni, és azt rendszeresen felül kell vizsgálni.
- (8) A 2000/60/EK irányelv biztosítja a tagállamok számára az ahhoz szükséges rugalmasságot, hogy az említett irányelvben meghatározott vízminőségi célkitűzések eléréséért tett erőfeszítések támogatása érdekében a tagállamok által elfogadott intézkedéscsomagok kiegészítő intézkedéseket is tartalmazzanak. A kiegészítő intézkedéseknek a 2000/60/EK irányelv VI. mellékletének B. részében foglalt nem kimerítő jegyzéke többek között víz-újrafelhasználási intézkedéseket is tartalmaz. Ezzel összefüggésben és a tagállamok által a vízhiány vagy az aszály kezelése céljából mérlegelhető intézkedések hierarchiájának megfelelően – amely a víztakarékosságtól a vízárazási politikáig és az alternatív megoldásokig terjedő intézkedéseket ösztönöz –, továbbá megfelelően figyelembe véve a költség- és haszonvonzatokat is, a víz újrafelhasználására vonatkozóan az e rendeletben megállapított minimumkövetelményeknek minden olyan esetben alkalmazandóknak kell lenniük, amikor települési szennyvíztisztító telepekről származó kezelt települési szennyvíz a 91/271/EGK irányelvvel összhangban mezőgazdasági öntözés céljára újrafelhasználásra kerül.
- (9) A megfelelően kezelt, például települési szennyvíztisztító telepekről származó szennyvíz újrafelhasználása a megítélés szerint kisebb környezeti hatást fejt ki, mint más alternatív vízellátási módszerek, például a vízátervezés vagy a sótalanítás. Azonban az ilyen víz-újrafelhasználást – amelynek révén csökkenthető lenne a víz pazarlása és víztakarékosság lenne megvalósítható – csak korlátozott mértékben gyakorolják az Unióban. Ez részben a szennyvíz-újrafelhasználási rendszerek jelentős költségeire, a víz újrafelhasználásával kapcsolatos közös uniós környezeti és egészségügyi előírások hiányára, illetve különösen a mezőgazdasági termékek vonatkozásában a lehetséges egészségügyi és környezeti kockázatokra és a visszanyert vízzel öntözött termékek szabad mozgásának lehetséges akadályaira vezethető vissza.
- (10) A visszanyert vízzel öntözött mezőgazdasági termékekkel kapcsolatos élelmiszer-higiéniára vonatkozó egészségügyi előírások csak akkor teljesíthetők, ha az egyes tagállamok között nincsenek jelentős különbségek a mezőgazdasági öntözésre szánt visszanyert vízre vonatkozó minőségi követelmények között. A követelmények harmonizálása emellett hozzájárulna a belső piac hatékony működéséhez is az ilyen termékek vonatkozásában. Ezért célszerű a minimális szintű harmonizáció bevezetése a víz minőségére és ellenőrzésére vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása révén. Az említett minimumkövetelmények közé kell tartozniuk a visszanyert vízre vonatkozó, a Bizottság Közös Kutatóközpontjának szakmai jelentésein alapuló és a víz újrafelhasználásával kapcsolatos nemzetközi előírásokat tükröző minimumparamétereknek, valamint egyéb, szükség esetén az illetékes hatóságok által meghatározott szigorúbb vagy további minőségi követelményeknek, a megfelelő megelőző intézkedésekkel együtt.
- (11) A víz mezőgazdasági öntözési célú újrafelhasználása a körforgásos gazdaság előmozdításához is hozzájárulhat a visszanyert vízből való tápanyag kinyerése, valamint a tápanyagnak öntözéses tápanyagpótlási technológiák alkalmazásával a terményekhez való felhasználása révén. Így a víz újrafelhasználásával adott esetben csökkenthető az ásványi trágyák kiegészítő alkalmazása iránti igény. A végfelhasználókat tájékoztatni kell a visszanyert víz tápanyagtartalmáról.

⁽⁶⁾ HL C 9. E, 2010.1.15., 33. o.

- (12) A víz újrafelhasználása hozzájárulhat a kezelt települési szennyvízben lévő tápanyagok visszanyeréséhez, a visszanyert víznek a mezőgazdaság vagy az erdészet területén való öntözési célú felhasználása pedig lehetőséget kínál a tápanyagok, például a nitrogén, a foszfor és a kálium természetes biogeokémiai ciklusokba való visszavezetésére.
- (13) A víz-újrafelhasználás Unióban való elterjedtségének alacsony foka többek között a települési szennyvíztisztító telepek korszerűsítéséhez szükséges beruházások nagyságával és a víz-újrafelhasználás mezőgazdaságban történő gyakorlását célzó pénzügyi ösztönzők hiányával indokolható. Lehetővé kell tenni e problémák olyan innovatív programok és gazdasági ösztönzők előmozdításával történő orvoslását, amelyekkel megfelelően figyelembe vehetők a víz-újrafelhasználás költségei, valamint gazdasági-társadalmi és környezeti előnyei.
- (14) A víz újrafelhasználására vonatkozó minimumkövetelményeknek való megfelelésnek összhangban kell lennie az Unió vízpolitikájával, és hozzá kell járulnia az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendje fenntartható fejlesztési céljainak és különösen a 6. célkitűzésnek az eléréséhez, hogy biztosítani lehessen mindenki számára a vízhez és a szanitációhoz való hozzáférést és a fenntartható vízgazdálkodást, valamint globálisan jelentős mértékben növelni lehessen a víz újrahazsnosításának és biztonságos újrafelhasználásának mértékét, hozzájárulva ezzel az ENSZ fenntartható fogyasztásra és termelésre vonatkozó 12. fenntartható fejlesztési céljának eléréséhez. E rendeletnek célja továbbá biztosítani az Európai Unió Alapjogi Chartája környezetvédelemről szóló 37. cikkének alkalmazását is.
- (15) Egyes esetekben a vízvisszanyerő létesítmények üzemeltetői a vízvisszanyerő létesítmény távozási pontján túl is szállítják és tárolják a visszanyert vizet, mielőtt azt átadják a folyamatban soron következő szereplőknek, azaz a visszanyert víz elosztására szolgáló infrastruktúra üzemeltetőjének, a visszanyert víz tárolására szolgáló infrastruktúra üzemeltetőjének vagy a végfelhasználónak. Annak egyértelművé tétele érdekében, hogy hol ér véget a vízvisszanyerő létesítmény üzemeltetőjének felelőssége, és hol kezdődik a folyamatban soron következő szereplőé, meg kell határozni a megfelelési pontot.
- (16) A kockázatkezelésnek a kockázatok proaktív azonosításából és kezeléséből kell állnia, és azt az elvet kell követnie, amely szerint a visszanyert vizet az egyes felhasználási módok esetében előírt egyedi minőségben kell előállítani. A kockázatkezelésnek alapvető kockázatkezelési elemeken kell alapulnia, és e folyamat során azonosítani kell a környezet, illetve az emberi és állati egészség megfelelő védelméhez szükséges további vízminőségi követelményeket. E célból a víz-újrafelhasználási kockázatkezelési terveknek biztosítaniuk kell a visszanyert víz biztonságos használatát vagy kezelését, továbbá azt, hogy ne alakuljanak ki kockázatok a környezetre, illetve az emberi vagy állati egészségre nézve. E kockázatkezelési tervek kidolgozásához fel lehet használni a meglévő iránymutatásokat és szabványokat, például az ISO 20426:2018 szabványt (Útmutató a nem ivóvíz-minőségű víz újrafelhasználásával összefüggő egészségügyi kockázatok értékeléséhez és kezeléséhez), az ISO 16075:2015 szabványt (Útmutató a tisztított szennyvíz öntözési célra történő felhasználásához), illetve az Egészségügyi Világszervezet (WHO) iránymutatásait.
- (17) Az emberi fogyasztásra szánt víz minőségére vonatkozó követelményeket a 98/83/EK tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ rögzíti. A tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítására, hogy a víz újrafelhasználására irányuló tevékenységek ne vezessenek az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének romlásához. Ennek okán a víz-újrafelhasználási kockázatkezelési tervben különös figyelmet kell fordítani az emberi fogyasztásra szánt víz kinyerésére használt víztestek és az érintett védőövezetek védelmére.
- (18) A vízvisszanyerésben részt vevő különböző felek közötti együttműködésnek és interakciónak előfeltételül kell szolgálnia ahhoz, hogy az egyedi felhasználási módokra vonatkozó követelmények szerint lehessen kialakítani a visszanyerési kezelési eljárásokat és a végfelhasználói igényekkel összhangban lehessen tervezni a visszanyert vízzel való ellátást.
- (19) A környezet, illetve az emberi és állati egészség hatékony védelme érdekében a vízvisszanyerő létesítmények üzemeltetőinek kell az elsődleges felelősséget viselniük a visszanyert víz minőségéért a megfelelési ponton. A vízvisszanyerő létesítmények üzemeltetőinek az e rendelet által megállapított minimumkövetelményeknek és az illetékes hatóságok által meghatározott további feltételeknek való megfelelés érdekében ellenőrizniük kell a visszanyert víz minőségét. Ezért célszerű megállapítani az ellenőrzésre vonatkozó minimumkövetelményeket, amelyek kiterjednek a rendszeres ellenőrzések gyakoriságára, valamint a hitelesítő ellenőrzések időzítésére és teljesítménycéljaira. A rendszeres ellenőrzésre vonatkozó bizonyos követelményeket a 91/271/EGK irányelv határozza meg.

⁽⁷⁾ A Tanács 98/83/EK irányelve (1998. november 3.) az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről (HL L 330., 1998.12.5., 32. o.).

- (20) E rendelet hatálya alá az olyan visszanyert víz tartozik, amelyet gyűjtőrendszerben gyűjtöttek, a 91/271/EGK irányelvvel összhangban települési szennyvíztisztító telepen kezeltek, és az e rendelet I. mellékletében foglalt paramétereknek való megfelelés érdekében települési szennyvíztisztító telepen vagy vízviszanyerő létesítményben tovább kezelnek. A 91/271/EGK irányelvvel összhangban a 2 000 lakosegyenértéknél (LE) kisebb agglomerációknak nem kell gyűjtőrendszerrel rendelkezniük. A 91/271/EGK irányelvvel összhangban azonban a 2 000 LE-nél kisebb agglomerációkból származó és gyűjtőrendszerbe vezetett szennyvizet édesvízbe vagy torkolatokba történő bevezetése előtt megfelelően kezelni kell. Ezzel összefüggésben a 2 000 LE-nél kisebb agglomerációkból származó szennyvíz csak akkor tartozik e rendelet hatálya alá, ha valamely gyűjtőrendszerbe vezetik és azt települési szennyvíztisztító telepen kezelik. E rendelet hasonlóképpen nem vonatkozik a 91/271/EGK irányelv III. mellékletében felsorolt iparágakhoz tartozó telepekről származó, biológiailag lebontható ipari szennyvízre sem, kivéve, ha az ilyen telepekről származó szennyvizet valamely gyűjtőrendszerbe vezetik és azt települési szennyvíztisztító telepen kezelik.
- (21) A kezelt települési szennyvíz mezőgazdasági öntözési célú újrafelhasználása piacvezérelt tevékenység, amely a mezőgazdasági ágazat igényein és szükségletein alapul, különösen bizonyos olyan tagállamokban, amelyek vízhiánnyal néznek szembe. A vízviszanyerő létesítmények üzemeltetőinek és a végfelhasználóknak együtt kell működniük annak biztosítása érdekében, hogy az e rendeletben megállapított minőségi minimumkövetelményeknek megfelelően előállított visszanyert víz minden terménykategória vonatkozásában megfeleljen a végfelhasználók igényeinek. Amennyiben a vízviszanyerő létesítmények üzemeltetői által előállított víz minőségi osztályai nem egyeztethetők össze a kiszolgált területen megtalálható terménykategóriával és az ott már használatban lévő öntözési módszerrel, például kollektív ellátórendszer esetén, a vízminőségi követelményeket – egy következő szakaszban – több vízkezelési eljárás önmagában vagy a visszanyert víz kezelését nem tartalmazó módszerekkel együtt való alkalmazásával, a többakadályos megközelítés elvével összhangban kell teljesíteni.
- (22) A települési szennyvízforrások optimális újrafelhasználásának biztosítása érdekében a végfelhasználókat képzésben kell részesíteni annak biztosítása érdekében, hogy megfelelő minőségű visszanyert vizet használjanak. Amennyiben egy adott terménytípusnak ismeretlen vagy több rendeltetési helye van, a legmagasabb minőségi osztályú visszanyert vizet kell használni, kivéve, ha az előírt minőség elérését lehetővé tevő megfelelő akadályokat alkalmaznak.
- (23) Biztosítani kell, hogy a visszanyert víz felhasználása biztonságos legyen, ösztönözve ezzel a víz uniós szintű újrafelhasználását és erősítve a nyilvánosság eziránti bizalmát. A mezőgazdasági öntözésre szánt visszanyert víz előállítása és szolgáltatása ezért csak a tagállamok illetékes hatóságai által kiadott engedély alapján történhet. Az uniós szintű harmonizált megközelítés, a visszanyert víz nyomonkövethetősége és az átláthatóság biztosítása érdekében az ilyen engedélyekre vonatkozó anyagi jogi szabályokat uniós szinten kell megállapítani. Az engedélyezési eljárás részleteit – például az illetékes hatóságok kijelölését és a határidőket – ugyanakkor a tagállamoknak kell meghatározniuk. A tagállamok számára lehetővé kell tenni már meglévő engedélyezési eljárások alkalmazását, amelyeket az e rendelet által bevezetett követelmények figyelembevételével ki kell igazítani. A víz-újrafelhasználási kockázatkezelési terv kidolgozásáért felelős felek, valamint a visszanyert víz előállítására és szolgáltatására feljogosító engedély kiadására illetékes hatóság kijelölésekor a tagállamoknak gondoskodniuk kell az összeférhetetlenség elkerüléséről.
- (24) Ha szükség van a visszanyert víz elosztására szolgáló infrastruktúra üzemeltetőjére, illetve a visszanyert víz tárolására szolgáló infrastruktúra üzemeltetőjére, lehetővé kell tenni annak megkövetelését, hogy az ilyen üzemeltetők engedéllyel rendelkezzenek. Ha az engedélyre vonatkozó valamennyi követelmény teljesül, a tagállam illetékes hatóságának olyan engedélyt kell kiadnia, amely megfelel a víz-újrafelhasználásra vonatkozó kockázater-tékelési tervben megállapított valamennyi szükséges feltételnek és intézkedésnek.
- (25) E rendelet alkalmazásában lehetővé kell tenni, hogy a szennyvíztisztítási műveletekre és a települési szennyvíz visszanyerésére irányuló műveletekre ugyanazon a fizikai helyszínen kerüljön sor, ugyanazon létesítmény vagy különböző, egymástól különálló létesítmények igénybevételével. Emellett lehetővé kell tenni, hogy a szennyvíztisztító telep és a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetője ugyanaz a szereplő legyen.
- (26) Az illetékes hatóságok kötelesek ellenőrizni, hogy a visszanyert víz megfelel-e a vonatkozó engedélyben szereplő feltételeknek. Meg nem felelés esetén az említett hatóságoknak kötelezniük kell a felelős feleket a visszanyert víz megfelelésének a biztosításához szükséges intézkedések megtételére. Amennyiben a meg nem felelés jelentős kockázatot jelent a környezetre, illetve az emberi vagy állati egészségre nézve, fel kell függeszteni a visszanyert víz szolgáltatását.

- (27) E rendelet rendelkezéseinek célja az egyéb uniós jogszabályok követelményeinek kiegészítése, különösen a lehetséges egészségügyi és környezeti kockázatok tekintetében. A környezetet, illetve az emberi és állati egészséget fenyegető lehetséges kockázatok kezelésére szolgáló holisztikus megközelítés biztosítása érdekében a vízviszanyerő létesítmények üzemeltetőinek és az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az egyéb vonatkozó uniós jogszabályokban – különösen a 86/278/EGK ⁽⁸⁾ és a 91/676/EGK ⁽⁹⁾ tanácsi irányelvben, a 91/271/EGK, a 98/83/EK és a 2000/60/EK irányelvben, a 178/2002/EK ⁽¹⁰⁾, a 852/2004/EK ⁽¹¹⁾, a 183/2005/EK ⁽¹²⁾, a 396/2005/EK ⁽¹³⁾ és az 1069/2009/EK ⁽¹⁴⁾ európai parlamenti és tanácsi rendeletben, a 2006/7/EK ⁽¹⁵⁾, a 2006/118/EK ⁽¹⁶⁾, a 2008/105/EK ⁽¹⁷⁾ és a 2011/92/EU ⁽¹⁸⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelvben, valamint a 2073/2005/EK ⁽¹⁹⁾, az 1881/2006/EK ⁽²⁰⁾ és a 142/2011/EU ⁽²¹⁾ bizottsági rendeletben – megállapított követelményeket.
- (28) A 852/2004/EK rendelet általános szabályokat állapít meg az élelmiszeripari vállalkozók számára, és az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerek előállítására, feldolgozására, forgalmazására és forgalomba hozatalára vonatkozik. Az említett rendelet az élelmiszerek egészségügyi minőségével foglalkozik, és egyik alapelve, hogy az élelmiszerbiztonságért az elsődleges felelősséget az élelmiszeripari vállalkozó viseli. Az említett rendelet részletes iránymutatásokon alapul. E tekintetben különösen fontos a Bizottság közleménye a mikrobiológiai kockázatoknak a friss gyümölcsök és zöldségek elsődleges termelésében alkalmazott megfelelő higiéniai gyakorlatok útján történő kezeléséről szóló útmutatóról. Az e rendeletben a visszanyert vízre vonatkozóan meghatározott minimumkövetelmények nem zárják ki, hogy az élelmiszeripari vállalkozók a 852/2004/EK rendeletnek megfelelő vízminőséget – egy következő szakaszban – több vízkezelési eljárás önmagában vagy vízkezelést nem tartalmazó módszerekkel együtt való alkalmazásával érik el.
- (29) A kezelt szennyvíz újrahasznosítása, illetve újrafelhasználása nagy lehetőségeket rejt magában. A víz-újrafelhasználás előmozdítása és ösztönzése céljából az e rendeletben meghatározott egyedi felhasználási módok feltüntetése nem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy lehetővé tegyék a visszanyert víz más célokra történő felhasználását, beleértve az ipari, rekreációs és környezeti – a nemzeti körülményekkel és igényekkel összhangban szükségesnek tekintett – célokat is, feltéve, hogy biztosított a környezet, illetve az emberi és állati egészség magas szintű védelme.
-
- ⁽⁸⁾ A Tanács 86/278/EGK irányelve (1986. június 12.) a szennyvíziszap mezőgazdasági felhasználása során a környezet és különösen a talaj védelméről (HL L 181., 1986.7.4., 6. o.).
- ⁽⁹⁾ A Tanács 91/676/EGK irányelve (1991. december 12.) a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről (HL L 375., 1991.12.31., 1. o.).
- ⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK rendelete (2002. január 28.) az élelmiszerjog általános elveinek és követelményeinek meghatározásáról, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonsággal kapcsolatos eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.).
- ⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 852/2004/EK rendelete (2004. április 29.) az élelmiszer-higiénéről (HL L 139., 2004.4.30., 1. o.).
- ⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 183/2005/EK rendelete (2005. január 12.) a takarmányhigiénia követelményeinek meghatározásáról (HL L 35., 2005.2.8., 1. o.).
- ⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 396/2005/EK rendelete (2005. február 23.) a növényi és állati eredetű élelmiszerekben és takarmányokban, illetve azok felületén található megengedett növényvédőszer-maradékok határértékéről, valamint a 91/414/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 70., 2005.3.16., 1. o.).
- ⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1069/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról és az 1774/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (állati melléktermékekre vonatkozó rendelet) (HL L 300., 2009.11.14., 1. o.).
- ⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/7/EK irányelve (2006. február 15.) a fürdővizek minőségéről és a 76/160/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2006.3.4., 37. o.).
- ⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/118/EK irányelve (2006. december 12.) a felszín alatti vizek szennyezés és állapotromlás elleni védelméről (HL L 372., 2006.12.27., 19. o.).
- ⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/105/EK irányelve (2008. december 16.) a vízpolitika területén a környezetminőségi előírásokról, a 82/176/EGK, a 83/513/EGK, a 84/156/EGK, a 84/491/EGK és a 86/280/EGK tanácsi irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről, valamint a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról (HL L 348., 2008.12.24., 84. o.).
- ⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/92/EU irányelve (2011. december 13.) az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 26., 2012.1.28., 1. o.).
- ⁽¹⁹⁾ A Bizottság 2073/2005/EK rendelete (2005. november 15.) az élelmiszerek mikrobiológiai kritériumairól (HL L 338., 2005.12.22., 1. o.).
- ⁽²⁰⁾ A Bizottság 1881/2006/EK rendelete (2006. december 19.) az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok felső határértékeinek meghatározásáról (HL L 364., 2006.12.20., 5. o.).
- ⁽²¹⁾ A Bizottság 142/2011/EU rendelete (2011. február 25.) a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról szóló 1069/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról, valamint a 97/78/EK tanácsi irányelvnek az egyes minták és tételek határon történő állapot-egészségügyi ellenőrzése alóli, az irányelv szerinti mentesítése tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 54., 2011.2.26., 1. o.).

- (30) Az illetékes hatóságoknak – információcsere révén – együtt kell működniük más érintett hatóságokkal a vonatkozó uniós és nemzeti követelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében.
- (31) A víz újrafelhasználásába vetett bizalom fokozása érdekében tájékoztatni kell a nyilvánosságot. A víz újrafelhasználásával kapcsolatos egyértelmű, átfogó és naprakész tájékoztatás várhatóan nagyobb fokú átláthatóságot és nyomonkövethetőséget tesz lehetővé, és emellett különösen hasznos lehet más olyan érintett hatóságoknak, amelyek számára következményekkel jár a víz adott újrafelhasználása. A víz újrafelhasználásának ösztönzése érdekében és azzal a céllal, hogy felhívják az érdekelt felek figyelmét a víz újrafelhasználásának előnyeire, és ezáltal előmozdítsák az elfogadottságot, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a víz újrafelhasználásának mértékéhez igazított tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányokat dolgozzanak ki.
- (32) A megelőző intézkedések végrehajtásának és fenntartásának elemeként elsődleges fontosságú a végfelhasználók oktatása és képzése. A víz-újrafelhasználási kockázatkezelési tervben konkrét, az emberi expozíciót megelőző intézkedéseket – például egyéni védőeszközök használatát, kézmosást és személyes higiéniát – kell mérlegelni.
- (33) A 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²²⁾ célja biztosítani a tagállamokban a környezeti információkhoz való hozzáférés jogát, mégpedig a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezmény⁽²³⁾ (Aarhusi Egyezmény) összhangban. A 2003/4/EK irányelv számos kötelezettséget állapít meg a környezeti információk kérésre történő rendelkezésre bocsátásával és az ilyen információk aktív terjesztésével kapcsolatban. A 2007/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁴⁾ a térinformációk megosztásával foglalkozik, beleértve a különböző környezeti témákkal kapcsolatos adatkészleteket is. Fontos, hogy ennek a rendeletnek az információkhoz való hozzáféréssel és az adatmegosztással kapcsolatos rendelkezései kiegészítsék az említett irányelveket, és ne teremtsenek különálló jogi keretet. Ezért e rendeletnek a nyilvánosság tájékoztatásáról és a végrehajtás nyomon követésével kapcsolatos tájékoztatásról szóló rendelkezései nem sérthetik a 2003/4/EK és a 2007/2/EK irányelvet.
- (34) A tagállamok által szolgáltatott adatok elengedhetetlenek ahhoz, hogy a Bizottság ellenőrizni és értékelni tudja e rendeletet a benne kitűzött célok elérése tekintetében.
- (35) A jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodás⁽²⁵⁾ (22) bekezdése értelmében a Bizottságnak értékelnie kell ezt a rendeletet. Az értékelést öt szempont (hatékonyság, eredményesség, relevancia, koherencia és uniós hozzáadott érték) alapján kell elvégezni, és ennek kell képeznie a lehetséges további intézkedésekkel kapcsolatos hatásvizsgálatok alapját. Az értékelésnek figyelembe kell vennie a tudományos fejlődést, különösen az aggodalomra okot adó anyagok lehetséges hatásai tekintetében.
- (36) A kezelt települési szennyvíz biztonságos újrafelhasználására vonatkozó minimumkövetelmények a rendelkezésre álló tudományos ismereteket és a víz-újrafelhasználásra vonatkozó, nemzetközileg elismert normákat és gyakorlatokat tükrözik és szavatolják, hogy az ilyen víz biztonságosan felhasználható legyen mezőgazdasági öntözés céljára, biztosítva ezáltal a környezet, illetve az emberi és állati egészség magas szintű védelmét. Az e rendelet értékelése során kapott eredmények, valamint szükség szerint az új tudományos eredmények és a műszaki haladás fényében a Bizottság számára lehetővé kell tenni annak megvizsgálását, hogy szükség van-e az I. melléklet 2. szakaszában foglalt minimumkövetelmények felülvizsgálatára, és adott esetben a Bizottságnak az e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatot kell benyújtania.
- (37) A kockázatkezelés alapvető elemeinek a műszaki és tudományos fejlődéshez való hozzáigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a kockázatkezelés e rendeletben meghatározott alapvető elemeinek módosítása céljából. A környezet, illetve az emberi és állati egészség magas szintű védelmének biztosítása érdekében a Bizottságot továbbá fel kell hatalmazni olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, amelyek a műszaki előírások megállapításával kiegészítik a kockázatkezelés e rendeletben meghatározott alapvető elemeit. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten

⁽²²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/4/EK irányelve (2003. január 28.) a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 41., 2003.2.14., 26. o.).

⁽²³⁾ HL L 124., 2005.5.17., 4. o.

⁽²⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/2/EK irányelve (2007. március 14.) az Európai Közösségen belüli térinformációs infrastruktúra (INSPIRE) kialakításáról (HL L 108., 2007.4.25., 1. o.).

⁽²⁵⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértők rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

- (38) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a tagállamok által szolgáltatandó, e rendelet végrehajtásának ellenőrzésére vonatkozó információk formátumára és bemutatására, valamint az Európai Környezetvédelmi Ügynökség által készítendő uniós áttekintés formátumára és bemutatására vonatkozó részletes szabályok elfogadása tekintetében. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽²⁶⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (39) E rendelet célja többek között a környezet, illetve az emberi és állati egészség védelme. Amint arra a Bíróság több alkalommal emlékeztetett, az irányelveknek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 288. cikke harmadik bekezdése által elismert kötelező erejével összeegyeztethetetlen lenne annak elvi szinten történő kizárása, hogy az érintett személyek egy irányelvben előírt kötelezettségre hivatkozassanak. Ez a megfontolás érvényes egy olyan rendelet tekintetében is, amelynek célja annak biztosítása, hogy a visszanyert víz biztonságos legyen mezőgazdasági öntözés céljára.
- (40) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meg kell hozniuk minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (41) Mivel e rendelet céljait – nevezetesen a környezet, illetve az emberi és állati egészség védelmét – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (42) Elegendő időt kell biztosítani a tagállamok számára az e rendelet alkalmazásához szükséges adminisztratív infrastruktúra felállítására, illetve az üzemeltetők számára az új szabályok alkalmazására való felkészülésre.
- (43) A megfelelően kezelt szennyvíz újrafelhasználásának a lehető legnagyobb mértékű fejlesztése és előmozdítása érdekében, valamint hogy jelentős mértékben javítani lehessen a megfelelően kezelt szennyvíz megbízhatóságát és a megvalósítható felhasználási módszereket, az Uniónak az Európai horizont program keretében támogatnia kell a kutatást és fejlesztést ezen a területen.
- (44) E rendelet célja a víz fenntartható használatának ösztönzése. Ezt a célt szem előtt tartva a Bizottságnak kötelezettséget kell vállalnia arra, hogy uniós programokat, köztük a LIFE programot használ a megfelelően kezelt szennyvíz újrafelhasználását magukban foglaló helyi kezdeményezések támogatására,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és cél

(1) Ez a rendelet a visszanyert víz integrált vízgazdálkodás keretében megvalósuló biztonságos felhasználása céljából a víz minőségére és ellenőrzésére vonatkozó minimumkövetelményeket, valamint a kockázatkezelésre vonatkozó rendelkezéseket állapít meg.

⁽²⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

(2) E rendelet célja biztosítani, hogy a visszanyert víz biztonságosan felhasználható legyen mezőgazdasági öntözés céljára, és ezáltal biztosítani lehessen a környezet, illetve az emberi és állati egészség magas szintű védelmét, elő lehessen mozdítani a körforgásos gazdaságot, támogatni lehessen az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást, a vízhiánynak, valamint az abból fakadóan a vízkészletekre nehezedő tehernek az Unióban koordinált módon való kezelése révén hozzá lehessen járulni a 2000/60/EK irányelv célkitűzéseinek megvalósításához, és mindezzel hozzá lehessen járulni a belső piac hatékony működéséhez is.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet minden olyan esetben alkalmazandó, amikor a 91/271/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdésével összhangban a kezelt települési szennyvíz újrafelhasználására kerül sor az e rendelet I. melléklete 1. szakaszában meghatározott mezőgazdasági öntözés céljából.

(2) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy egy vagy több vízgyűjtő területükben vagy annak részein nem megfelelő a kezelt települési szennyvizet mezőgazdasági öntözés céljából újrafelhasználni, figyelemmel a következő kritériumokra:

- a) a terület egészének vagy részeinek földrajzi és éghajlati adottságai;
- b) az egyéb vízkészletek terhelése és állapota, ideértve a felszín alatti víztestek 2000/60/EK irányelv szerinti mennyiségi állapotát;
- c) azon felszíni víztestek terhelése és állapota, amelyekbe a kezelt települési szennyvizet bevezetik;
- d) a visszanyert víz és egyéb vízkészletek környezeti és erőforrásköltségei.

Az első albekezdés alapján hozott bármely határozatot az említett albekezdésben említett kritériumok alapján kellően meg kell indokolni és továbbítani kell a Bizottságnak. Az említett határozatot szükség szerint felül kell vizsgálni, különösen figyelembe véve az éghajlatváltozással kapcsolatos előrejelzéseket és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó nemzeti stratégiákat, és a felülvizsgálatra legalább hatévente sort kell keríteni a 2000/60/EK irányelv alapján létrehozott vízgyűjtő-gazdálkodási tervekre figyelemmel.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve a vízviszanyerő létesítményekkel kapcsolatos kutatási, illetve kísérleti projektek mentesülhetnek e rendelet alkalmazása alól, amennyiben az illetékes hatóság megállapítja a következő kritériumok teljesülését:

- a) a kutatási vagy kísérleti projektre nem a 2000/60/EK irányelvvel összhangban kijelölt, emberi fogyasztásra szánt víz kivételére használt víztestben vagy egy érintett védőövezetben kerül sor;
- b) a kutatási vagy kísérleti projektet megfelelően ellenőrizni fogják.

Az e bekezdés szerinti bármely mentesség legfeljebb öt éves időszakra vonatkozhat.

Az e bekezdés alapján mentességben részesülő kutatási, illetve kísérleti projektekből származó termények nem hozhatók piaci forgalomba.

(4) E rendelet alkalmazása nem érinti a 852/2004/EK rendeletet, és nem akadályozza az élelmiszeripari vállalkozókat abban, hogy az említett rendeletnek való megfeleléshez szükséges vízminőségre tegyenek szert azáltal, hogy egy következő szakaszban több vízkezelési eljárást alkalmaznak önmagában vagy vízkezelést nem tartalmazó módszerekkel együtt, vagy hogy alternatív vízforrást használnak mezőgazdasági öntözésre.

3. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „illetékes hatóság”: egy tagállam által a visszanyert víz előállítására vagy szolgáltatására irányuló engedélyek kiadásával, a kutatási vagy kísérleti projektek e rendelet alkalmazása alóli mentességével, valamint a megfelelés ellenőrzésével összefüggő, az e rendelet szerinti kötelezettségek végrehajtására kijelölt hatóság vagy szerv;
2. „végfelhasználó”: olyan természetes vagy jogi személy, köz- vagy magánjogi jogalany, aki vagy amely visszanyert vizet használ mezőgazdasági öntözés céljára;

3. „települési szennyvíz”: a 91/271/EGK irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott települési szennyvíz;
4. „visszanyert víz”: a 91/271/EGK irányelvben meghatározott követelményeknek megfelelően kezelt, majd egy vízviszanyerő létesítményben az e rendelet I. mellékletének 2. szakaszával összhangban további kezelésen átesett települési szennyvíz;
5. „vízviszanyerő létesítmény”: olyan települési szennyvíztisztító telep vagy egyéb létesítmény, amely a 91/271/EGK irányelvben meghatározott követelményeknek megfelelő települési szennyvíz további kezelésével foglalkozik olyan víz előállítása céljából, amely megfelel az e rendelet I. mellékletének 1. szakaszában meghatározott valamely felhasználási módnak;
6. „a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetője”: olyan köz- vagy magánjogi jogalanyt képviselő természetes vagy jogi személy, aki vagy amely vízviszanyerő létesítményt üzemeltet vagy ellenőriz;
7. „veszély”: olyan biológiai, vegyi, fizikai vagy radiológiai hatóanyag, amely károsan hathat emberekre, állatokra, terményekre vagy növényekre, az egyéb szárazföldi élővilágra, a vízi élővilágra, a talajra vagy általában a környezetre;
8. „kockázat”: az azonosított veszélyek általi károkozás valószínűsége egy meghatározott időkereten belül, beleértve a következmények súlyosságát;
9. „kockázatkezelés”: olyan szisztematikus irányítás, amely következetesen biztosítja a víz egy adott kontextusban történő újrafelhasználásának biztonságosságát;
10. „megelőző intézkedés”: olyan célszerű cselekvés vagy tevékenység, amellyel megelőzhető, megszüntethető vagy elfogadható szintre csökkenthető egy egészségügyi vagy környezeti kockázat;
11. „megfelelési pont”: az a pont, ahol a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetője a visszanyert vizet átadja a folyamatban soron következő szereplőnek;
12. „akadály”: minden olyan eszköz, többek között fizikai vagy a folyamathoz kapcsolódó lépés vagy felhasználási körülmény, amely csökkenti vagy megakadályozza az emberi fertőzés veszélyét azáltal, hogy megakadályozza, hogy a visszanyert víz kapcsolatba kerüljön emberi fogyasztásra szánt termékekkel és a közvetlenül kitett személyekkel, illetve minden olyan egyéb eszköz, amely például csökkenti a visszanyert vízben található mikroorganizmusok koncentrációját, vagy megakadályozza, hogy ezek a mikroorganizmusok tovább éljenek az emberi fogyasztásra szánt termékekben;
13. „engedély”: valamely illetékes hatóság által kiadott írásos felhatalmazás a visszanyert víznek az e rendelettel összhangban, mezőgazdasági öntözés céljára történő előállítására vagy szolgáltatására;
14. „felelős fél”: a víz-újrafelhasználási rendszerben szerepet betöltő vagy tevékenységet végző fél, beleértve a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetőjét, a települési szennyvíztisztító telep üzemeltetőjét, amennyiben az eltér a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetőjétől, a kijelölt illetékes hatóságtól eltérő érintett hatóságot, a visszanyert víz elosztására szolgáló infrastruktúra üzemeltetőjét, illetve a visszanyert víz tárolására szolgáló infrastruktúra üzemeltetőjét;
15. „víz-újrafelhasználási rendszer”: a visszanyert víz előállításához, szolgáltatásához és felhasználásához szükséges infrastruktúra vagy egyéb technikai elemek; ide tartozik minden olyan elem, amely a települési szennyvízkezelő telep bemenete és azon pont között található, ahol a visszanyert vizet mezőgazdasági öntözésre használják, beleértve adott esetben a vízelosztó és -tároló infrastruktúrát is.

4. cikk

A vízviszanyerő létesítmény üzemeltetőjére háruló és a visszanyert víz minőségére vonatkozó kötelezettségek

(1) A vízviszanyerő létesítmény üzemeltetőjének biztosítania kell, hogy az I. melléklet 1. szakasza szerinti, mezőgazdasági öntözésre szánt visszanyert víz a megfelelési ponton megfeleljen a következőknek:

- a) a víz minőségére vonatkozóan az I. melléklet 2. szakaszában megállapított minimumkövetelmények;
- b) a vízminőséggel összefüggésben a 6. cikk (3) bekezdése c) és d) pontjának megfelelően az illetékes hatóság által a vonatkozó engedélyben meghatározott bármely további feltétel.

A megfelelési ponton túl a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetője már nem felelős a víz minőségéért.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban történő megfelelés biztosítása érdekében a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetője a következőknek megfelelően köteles ellenőrizni a víz minőségét:

- a) az I. melléklet 2. szakasza;

- b) az ellenőrzéssel összefüggésben a 6. cikk (3) bekezdése c) és d) pontjának megfelelően az illetékes hatóság által a vonatkozó engedélyben meghatározott bármely további feltétel.

5. cikk

Kockázatkezelés

- (1) A visszanyert víz előállítása, szolgáltatása és felhasználása céljából az illetékes hatóságnak gondoskodnia kell arról, hogy víz-újrafelhasználási kockázatkezelési terv készüljön.

Egy víz-újrafelhasználási kockázatkezelési terv vonatkozhat egy vagy több víz-újrafelhasználási rendszerre is.

- (2) A víz-újrafelhasználási kockázatkezelési tervet a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetőjének, a más felelős feleknek és adott esetben a végfelhasználóknak kell elkészíteniük. A víz-újrafelhasználási kockázatkezelési tervet elkészítő felelős feleknek egyeztetniük kell minden más érintett felelős féllel és adott esetben a végfelhasználókkal.

- (3) A víz-újrafelhasználási kockázatkezelési tervnek a II. mellékletben foglalt valamennyi alapvető kockázatkezelési elemen kell alapulnia. A víz-újrafelhasználási kockázatkezelési tervben meg kell határozni a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetőjének és más felelős feleknek a kockázatkezelési feladatait.

- (4) A víz-újrafelhasználási kockázatkezelési tervben különösen:

- a) meg kell határozni, hogy a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetője az I. mellékletben meghatározottakon túl a II. melléklet B) pontjával összhangban milyen követelményeknek köteles megfelelni a megfelelőségi pont előtti kockázatok további csökkentése érdekében;
- b) azonosítani kell a veszélyeket, kockázatokat, a megfelelő megelőző intézkedéseket és/vagy a II. melléklet C) pontjával összhangban a lehetséges korrekciós intézkedéseket;
- c) azonosítani kell a víz-újrafelhasználási rendszerben fennálló további akadályokat, és meg kell határozni a megfelelőségi pontot követő szakaszra vonatkozó, a víz-újrafelhasználási rendszer biztonságának biztosításához szükséges további követelményeket, ideértve adott esetben az elosztási, tárolási és felhasználási feltételeket is, továbbá azonosítani kell az említett követelmények teljesítéséért felelős feleket.

- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy – a II. mellékletben foglalt alapvető kockázatkezelési elemeknek a műszaki és tudományos fejlődéshez való igazítása érdekében – a 13. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet módosítására vonatkozóan.

A Bizottság továbbá felhatalmazást kap arra, hogy – a II. mellékletben foglalt alapvető kockázatkezelési elemekre vonatkozó műszaki előírások meghatározása érdekében – a 13. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítésére vonatkozóan.

6. cikk

A visszanyert vízzel kapcsolatos engedélyre vonatkozó követelmények

- (1) Az I. melléklet 1. szakaszában meghatározott, mezőgazdasági öntözésre szánt visszanyert víz előállítása és szolgáltatása engedélyhez kötött.

- (2) A víz-újrafelhasználási rendszerben a felelős feleknek, ideértve adott esetben a nemzeti jognak megfelelően a végfelhasználót is, egy engedély kiállítása vagy egy meglévő engedély módosítása érdekében annak a tagállamnak az illetékes hatóságához kell benyújtaniuk az engedély iránti kérelmet, amelyben a vízviszanyerő létesítmény üzemel vagy a tervek szerint üzemelni fog.

- (3) Az engedélyben meg kell határozni a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetőjére és adott esetben bármely más felelős félre háruló kötelezettségeket. Az engedélynek a víz- újrafelhasználási kockázatkezelési terven kell alapulnia, és többek között a következőket kell meghatároznia:

- a) a visszanyert víz minőségi osztálya vagy osztályai és az a mezőgazdasági felhasználási mód, amelyre az I. melléklettel összhangban a vízviszanyerési engedély vonatkozik, a felhasználás helye, a vízviszanyerő létesítmények, valamint az előállítandó visszanyert víz becsült éves mennyisége;
- b) az I. melléklet 2. szakaszában foglalt vízminőségi és ellenőrzési minimumkövetelményekkel kapcsolatos feltételek;

- c) a víz- újrafelhasználási kockázatkezelési tervben a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetőjére vonatkozó további követelményekkel kapcsolatos bármely feltétel;
- d) a környezetet, illetve az emberi és állati egészséget fenyegető elfogadhatatlan kockázatok kiküszöböléséhez szükséges bármely egyéb feltétel, annak érdekében, hogy a kockázatok elfogadható szintűek legyenek;
- e) az engedély érvényességének ideje;
- f) a megfelelési pont.

(4) Az illetékes hatóságnak a kérelem értékelése céljából konzultálnia kell és meg kell osztania a vonatkozó információkat más érintett hatóságokkal, különösen a vízügyi és egészségügyi hatóságokkal, amennyiben azok nem azonosak, az illetékes hatósággal, valamint az illetékes hatóság által érintettnek ítélt bármely más féllel.

(5) Az illetékes hatóságnak késedelem nélkül határoznia kell arról, hogy kiadja-e az engedélyt. Amennyiben az illetékes hatóságnak a kérelem összetettsége miatt a hiánytalan kérelem kézhezvételétől számítva több mint 12 hónapra van szüksége ahhoz, hogy határozatot hozzon arra vonatkozóan, hogy kiadja-e az engedélyt, tájékoztatnia kell a kérelmezőt a határozatának várható időpontjáról.

(6) Az engedélyeket rendszeresen felül kell vizsgálni és azokat szükség esetén, legalább az alábbi esetekben, naprakésszé kell tenni:

- a) a kapacitásban jelentős változás következett be;
- b) a berendezéseket korszerűsítették;
- c) új berendezéseket vagy eljárásokat vezettek be; vagy
- d) a felszíni víztestek ökológiai állapotát jelentősen befolyásoló éghajlati vagy egyéb körülményekben változások következtek be.

(7) A tagállamok előírhatják, hogy a visszanyert víz tárolását, elosztását és felhasználását a víz-újrafelhasználási kockázatkezelési tervben meghatározott, az 5. cikk (4) bekezdésében említett további követelmények és akadályok alkalmazására vonatkozó külön engedélyhez kössék.

7. cikk

A megfelelés ellenőrzése

(1) Az illetékes hatóságnak ellenőriznie kell az engedélyben foglalt feltételeknek való megfelelést. A megfelelési ellenőrzéseket a következő módokon kell lefolytatni:

- a) helyszíni ellenőrzések;
- b) a különösen az e rendelet értelmében szerzett ellenőrzési adatok;
- c) egyéb megfelelő módok.

(2) Az engedélyben foglalt feltételeknek való meg nem felelés esetén az illetékes hatóság köteles felszólítani a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetőjét, és adott esetben a más felelős feleket, hogy haladéktalanul tegyék meg a feltételek teljesüléséhez szükséges intézkedéseket, és azonnal tájékoztassák az érintett végfelhasználókat.

(3) Amennyiben az engedélyben foglalt feltételeknek való meg nem felelés jelentős kockázatot jelent a környezetre, illetve az emberi vagy állati egészségre nézve, a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetője vagy bármely más felelős fél köteles azonnal felfüggeszteni a visszanyert víz szolgáltatását mindaddig, amíg az illetékes hatóság meg nem állapítja, hogy az a víz-újrafelhasználási kockázatkezelési tervben meghatározott eljárásokat követően, az I. melléklet 2. szakaszának a) pontjával összhangban a feltételeknek ismét megfelel.

(4) Az engedélyben foglalt feltételeknek való megfelelést befolyásoló esemény bekövetkezte esetén a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetőjének vagy bármely más felelős félnek haladéktalanul tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot és az esetlegesen érintett egyéb feleket, és közölnie kell az illetékes hatósággal az ilyen esemény hatásának értékeléséhez szükséges információkat.

(5) Az illetékes hatóságnak rendszeresen ellenőriznie kell, hogy a felelős felek megfelelnek-e a víz-újrafelhasználási kockázatkezelési tervben foglalt intézkedéseknek és feladatoknak.

8. cikk

A tagállamok közötti együttműködés

(1) Ha a víz-újrafelhasználás határokon átnyúló vonatkozással bír, a tagállamok kapcsolattartó pontot jelölnek ki a más tagállamok kapcsolattartó pontjaival és adott esetben illetékes hatóságaival való együttműködés céljából, vagy a nemzetközi egyezmények alapján létrejött meglévő struktúrákat használják.

A kapcsolattartó pontok vagy meglévő struktúrák feladata, hogy:

- a) segítségnyújtás iránti megkereséseket fogadjanak és továbbítsanak;
- b) megkeresés esetén segítséget nyújtsanak; és
- c) koordinálják az illetékes hatóságok közötti kommunikációt.

Az illetékes hatóságoknak az engedély kiadása előtt információt kell cserélniük a 6. cikk (3) bekezdésben foglalt feltételekről annak a tagállamnak a kapcsolattartójával, amelyikben a visszanyert vizet fel kívánják használni.

(2) A tagállamok indokolatlan késedelem nélkül válaszolnak a segítségnyújtás iránti megkeresésekre.

9. cikk

Tájékoztatás és figyelemfelkeltés

Azokban a tagállamokban, ahol a visszanyert vizet mezőgazdasági öntözésre használják, általános figyelemfelkeltő kampányokat kell folytatni a víz újrafelhasználásából eredő víztakarékosság témájában. Az ilyen kampányok magukban foglalhatják a víz biztonságos újrafelhasználása kínálta előnyök népszerűsítését is.

Az említett tagállamok a végfelhasználókat célzó tájékoztató kampányokat is szervezhetnek, hogy biztosítsák a visszanyert víz optimális és biztonságos felhasználását, ezzel biztosítva a környezet, illetve az emberi és állati egészség magas szintű védelmét.

A tagállamok ezeket a tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányokat a víz újrafelhasználásának mértékéhez igazíthatják.

10. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

(1) A 2003/4/EK és a 2007/2/EK irányelv sérelme nélkül, azon tagállamok, amelyekben a visszanyert vizet e rendelet I. mellékletének 1. szakaszában meghatározottak szerint mezőgazdasági öntözésre használják, biztosítják, hogy a nyilvánosság számára online vagy más módon megfelelő és naprakész információk legyenek nyilvánosan elérhetők a víz újrafelhasználásával kapcsolatban. Ezen információknak magukban kell foglalniuk a következőket:

- a) az e rendelettel összhangban szolgáltatott visszanyert víz mennyisége és minősége;
- b) a tagállamban e rendelettel összhangban szolgáltatott visszanyert víz százalékos aránya a kezelt települési szennyvíz teljes mennyiségéhez képest, amennyiben ez az adat rendelkezésre áll;
- c) az e rendelettel összhangban kiadott vagy módosított engedélyek, beleértve az illetékes hatóságok által az e rendelet 6. cikke (3) bekezdésének megfelelően megállapított feltételeket;
- d) az e rendelet 7. cikkének (1) bekezdésével összhangban folytatott megfelelőségi ellenőrzések eredménye;
- e) az e rendelet 8. cikkének (1) bekezdésével összhangban kijelölt kapcsolattartó pontok.

(2) Az (1) bekezdésben említett információkat kétfévente naprakésszé kell tenni.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a 2. cikk (2) bekezdésével összhangban hozott bármely határozat online vagy más módon nyilvánosan elérhető legyen.

11. cikk

A végrehajtás nyomon követésével kapcsolatos információk

- (1) A 2003/4/EK és a 2007/2/EK irányelv sérelme nélkül, azon tagállamok, amelyekben a visszanyert vizet az e rendelet I. mellékletének 1. szakaszában meghatározottak szerint mezőgazdasági öntözésre használják, az Európai Környezetvédelmi Ügynökség segítségével:
- a) 2026. június 26-ig létrehoznak és közzétesznek, majd ezt követően hatévente tesznek naprakésszé egy olyan adatkészletet, amely az e rendelet 7. cikkének (1) bekezdésével összhangban folytatott megfeleléségi ellenőrzés eredményeire vonatkozó, valamint egyéb, e rendelet 10. cikkével összhangban online vagy egyéb módon közzéteendő információkat tartalmazza;
 - b) létrehoznak, közzétesznek, majd ezt követően évente naprakésszé tesznek egy olyan adatkészletet, amely az e rendelet 7. cikkének (1) bekezdésével összhangban gyűjtött, az engedélyben foglalt feltételeknek való meg nem felelésre, valamint e rendelet 7. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban hozott intézkedésekre vonatkozó információkat tartalmazza.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a Bizottság, az Európai Környezetvédelmi Ügynökség és az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ hozzáférjen az (1) bekezdésben említett adatkészletekhez.
- (3) Az (1) bekezdésben említett adatkészletek alapján az Európai Környezetvédelmi Ügynökség a tagállamokkal konzultálva rendszeresen vagy a Bizottság felkérésére uniós áttekintést készít, tesz közzé és naprakésszé. Az említett áttekintés adott esetben az e rendelet outputjaival, eredményeivel és hatásaival kapcsolatos mutatókat, térképeket és tagállami jelentéseket tartalmazza.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározhatja az (1) bekezdéssel összhangban nyújtott információk formátumára és bemutatására, illetve a (3) bekezdésben említett uniós áttekintés formátumára és bemutatására vonatkozó részletes szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 14. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (5) A Bizottság 2022. június 26-ig, a tagállamokkal folytatott konzultációt követően iránymutatásokat határoz meg e rendelet alkalmazásának elősegítése érdekében.

12. cikk

Értékelés és felülvizsgálat

- (1) A Bizottság 2028. június 26-ig elvégzi e rendelet értékelését. Az értékelésnek legalább a következőkön kell alapulnia:
- a) e rendelet végrehajtása során szerzett tapasztalatok;
 - b) a tagállamok által a 11. cikk (1) bekezdésével összhangban létrehozott adatkészletek és az Európai Környezetvédelmi Ügynökség által a 11. cikk (3) bekezdésével összhangban elkészített uniós áttekintés;
 - c) a releváns tudományos, elemzési és epidemiológiai adatok;
 - d) műszaki és tudományos ismeretek;
 - e) a WHO ajánlásai, ha rendelkezésre állnak, vagy más nemzetközi iránymutatások vagy ISO-szabványok.
- (2) Az értékelés elvégzése során a Bizottság különös figyelmet fordít a következő szempontokra:
- a) az I. mellékletben foglalt minimumkövetelmények;
 - b) a II. mellékletben foglalt alapvető kockázatkezelési elemek;
 - c) az illetékes hatóságok által a 6. cikk (3) bekezdésének c) és d) pontja alapján meghatározott további követelmények;
 - d) a víz újrafelhasználásának a környezetre, illetve az emberi és állati egészségre gyakorolt hatása, ideértve az aggodalomra okot adó anyagok hatását is.
- (3) Az értékelés részeként a Bizottság megvizsgálja a következők megvalósíthatóságát:
- a) e rendelet hatályának kiterjesztése a további felhasználási célokra szánt visszanyert vízre, ideértve az ipari célokra történő újrafelhasználást is;

b) e rendelet követelményeinek kiterjesztése a kezelt szennyvíz közvetett felhasználására.

(4) A Bizottság az értékelés eredménye alapján, illetve az új műszaki és tudományos ismeretek fényében megvizsgálhatja az I. melléklet 2. szakaszában foglalt minimumkövetelmények felülvizsgálatának szükségességét.

(5) A Bizottság adott esetben e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatot nyújt be.

13. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak az 5. cikk (5) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2020. június 25-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikk (5) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Az 5. cikk (5) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve, ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

14. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2000/60/EK irányelvvel létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

15. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok e szabályokról és intézkedésekről 2024. június 26-ig tájékoztatják a Bizottságot, és tájékoztatják a Bizottságot az e szabályokat érintő minden későbbi módosításról.

16. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2023. június 26-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2020. május 25-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
D. M. SASSOLI

a Tanács részéről
az elnök
A. METELKO-ZGOMBIĆ

I. MELLÉKLET

FELHASZNÁLÁSI MÓDOK ÉS MINIMUMKÖVETELMÉNYEK

1. szakasz

A visszanyert víz felhasználási módjai

Mezőgazdasági öntözés

A mezőgazdasági öntözés a következő terményfajták öntözését jelenti:

- nyersen fogyasztandó élelmezési célú termények, vagyis nyersen vagy feldolgozatlan állapotban emberi fogyasztásra szánt termények,
- feldolgozandó élelmezési célú termények, vagyis kezelést (például főzést vagy ipari feldolgozást) követően emberi fogyasztásra szánt termények,
- nem élelmezési célú termények, vagyis nem emberi fogyasztásra szánt termények (például legelők és takarmánynövények, rostonövények, dísnövények, vetőmagkultúrák, energianövények és gyepnövények).

A környezet és az egészség területére vonatkozó más releváns uniós jogszabályok sérelme nélkül, a tagállamok egyéb célokra is felhasználhatják a visszanyert vizet, például:

- ipari víz újrafelhasználása céljából, valamint
- rekreációs és környezetvédelmi célokra.

2. szakasz

Minimumkövetelmények

A mezőgazdasági öntözésre szánt visszanyert vízre vonatkozó minimumkövetelmények

A visszanyert víz minőségi osztályait, valamint az egyes osztályok esetében engedélyezett felhasználási és öntözési módokat az 1. táblázat ismerteti. A vízminőségre vonatkozó minimumkövetelményeket az a) pontban található 2. táblázat tartalmazza. A visszanyert víz minimális ellenőrzési gyakoriságát és a teljesítménycélokat a b) pontban található 3. táblázat (rendszeres ellenőrzés) és 4. táblázat (hitelesítő ellenőrzés) tartalmazza.

Egy adott kategóriába tartozó terményeket az 1. táblázatban foglalt, minimumkövetelményként meghatározott vízminőségi osztályokba sorolt visszanyert vízzel kell öntözni, kivéve, ha az 5. cikk (4) bekezdésének c) pontjában említett olyan további akadályokat használnak, amelyek az a) pontban található 2. táblázatban foglalt minőségi követelményeknek való megfelelést eredményezik. E további akadályok alapulhatnak a II. melléklet 7. pontjában vagy bármely más egyenértékű nemzeti vagy nemzetközi szabványban, például a 16075-2 ISO-szabványban említett megelőző intézkedések indikatív jegyzékén.

1. táblázat - A visszanyert víz minőségi osztályai és az engedélyezett mezőgazdasági felhasználási és öntözési módok

A visszanyert víz minimális minőségi osztálya	Terménykategória (*)	Öntözési módszer
A.	Valamennyi nyersen fogyasztandó élelmezési célú termék, amelyek ehető része közvetlen kapcsolatba kerül a visszanyert vízzel, valamint a nyersen fogyasztandó gyökernövények	Valamennyi öntözési módszer
B.	Nyersen fogyasztandó élelmezési célú termények, amelyek ehető része a föld felett terem, és nem kerül közvetlen kapcsolatba a visszanyert vízzel, feldolgozandó élelmezési célú termények és nem élelmezési célú termények, beleértve a tej- vagy hústermelő állatok takarmányozására használt terményeket is	Valamennyi öntözési módszer
C.	Nyersen fogyasztandó élelmezési célú termények, amelyek ehető része a föld felett terem, és nem kerül közvetlen kapcsolatba a visszanyert vízzel, feldolgozandó élelmezési célú termények és nem élelmezési célú termények, beleértve a tej- vagy hústermelő állatok takarmányozására használt terményeket is	Csepegtető öntözés (**) vagy egyéb olyan öntözési mód, amely nem eredményezi a termék ehető részének a visszanyert vízzel való közvetlen kapcsolatba kerülését

A visszanyert víz minimális minőségi osztálya	Terménykategória (*)	Öntözési módszer
D.	Ipari növények, energianövények, vetőmagkultúrák	Valamennyi öntözési módszer (**)

- (*) Ha az azonos típusú öntözött termény az 1. táblázat több kategóriájába is tartozik, a legszigorúbb kategória követelményeit kell alkalmazni.
- (**) A csepegtető öntözés olyan mikroöntözési módszer, amely kis átmérőjű műanyag csövekből álló csepegtetővel ellátott rendszer, a vízcseppeket vagy apró vízfolyásokat nagyon lassan adagolva juttatja a növényekhez (2–20 liter/óra) a talajon vagy közvetlenül a talajfelszín alá.
- (***) A permetszerű öntözési módszerek esetében különös figyelmet kell fordítani a munkavállalók és a közelben tartózkodók egészségének védelmére. E célból megfelelő megelőző intézkedéseket kell alkalmazni.

a) A víz minőségére vonatkozó minimumkövetelmények

2. táblázat - A visszanyert víz minőségére vonatkozó követelmények mezőgazdasági öntözés esetében

A visszanyert víz minőségi osztálya	Tájékoztató jellegű technológiai célkitűzés	Minőségi követelmények				
		<i>E. coli</i> (egyedszám/100 ml)	BOI ₅ (mg/l)	Összes lebegőanyag (mg/l)	Zavarosság (NTU)	Egyéb
A.	Másodlagos kezelés, szűrés és fertőtlenítés	≤ 10	≤ 10	≤ 10	≤ 5	<i>Legionella</i> spp.: < 1 000 cfu/l, amennyiben fennáll az aeroszolizáció veszélye Bélrendszeri fonalférgek (bélféregpeték): ≤ 1 pete/l legelők vagy takarmánynövények öntözésénél
B.	Másodlagos kezelés és fertőtlenítés	≤ 100	A 91/271/EGK irányelvvel összhangban (I. melléklet, 1. táblázat)	A 91/271/EGK irányelvvel összhangban	–	
C.	Másodlagos kezelés és fertőtlenítés	≤ 1 000		irányelvvel összhangban	–	
D.	Másodlagos kezelés és fertőtlenítés	≤ 10 000		(I. melléklet, 1. táblázat)	–	

A visszanyert víz akkor tekintendő úgy, hogy megfelel a 2. táblázatban foglalt követelményeknek, ha az említett visszanyert vízre vonatkozó mérések megfelelnek valamennyi következő kritériumnak:

- az *E. coli*, a *Legionella* spp és a bélrendszeri fonalférgek esetében a mért értékek a minták legalább 90 %-ában megfelelnek a feltüntetett értékeknek; a mintákban mért egyetlen érték sem haladja meg a feltüntetett értékeket több mint 1 log egységgel (maximális eltérési határérték) az *E. coli* és a *Legionella* spp. esetében, illetve 100 %-kal a bélrendszeri fonalférgek esetében,
- a mért értékek a minták legalább 90 %-ában megfelelnek a BOI₅, az összes lebegőanyag és a zavarosság esetében az „A” osztály vonatkozásában feltüntetett értékeknek; a mintákban mért egyetlen érték sem haladja meg a feltüntetett értékek 100 %-ában meghatározott maximális eltérési határértékét.

b) Az ellenőrzésre vonatkozó minimumkövetelmények

A vízviszanyerő létesítmények üzemeltetőinek rendszeresen ellenőrizniük kell, hogy a visszanyert víz megfelel-e a víz minőségére vonatkozóan az a) pontban foglalt minimumkövetelményeknek. A rendszeres ellenőrzésnek a víz-újrafelhasználási rendszerre vonatkozó ellenőrzési eljárás részét kell képeznie.

A megfelelőségi ponton a mikrobiológiai paramétereknek való megfelelés ellenőrzésére használt mintákat az EN ISO 19458 szabvány vagy más, egyenértékű minőséget biztosító nemzeti vagy nemzetközi szabvány szerint kell levenni.

3. táblázat - A mezőgazdasági öntözésre szánt visszanyert víz rendszeres ellenőrzésének minimális gyakorisága

	Minimális ellenőrzési gyakoriság					
A visszanyert víz minőségi osztálya	<i>E. coli</i>	BOI ₅	Összes lebegőanyag	Zavarosság	<i>Legionella</i> spp.: (adott esetben)	Bélrendszeri fonalférgek (adott esetben)
A.	Hetente egyszer	Hetente egyszer	Hetente egyszer	Folyamatosan	Havonta kétszer	Havonta kétszer vagy a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetője által meghatározott gyakorisággal a vízviszanyerő létesítménybe beérkező szennyvízben jelen lévő peték száma alapján
B.	Hetente egyszer	A 91/271/EGK irányelvvel összhangban (I. melléklet, D. szakasz)	A 91/271/EGK irányelvvel összhangban (I. melléklet, D. szakasz)	-		
C.	Havonta kétszer			-		
D.	Havonta kétszer			-		

Hitelesítő ellenőrzést kell végezni az új vízviszanyerő létesítmények üzembe helyezése előtt.

Mentesülnek az említett hitelesítő ellenőrzésre vonatkozó kötelezettség alól az olyan vízviszanyerő létesítmények, amelyek 2020. június 25-én már üzemben vannak és megfelelnek az a) pontban található 2. táblázatban foglalt, a visszanyert víz minőségére vonatkozó követelményeknek.

Hitelesítő ellenőrzést kell azonban végezni minden esetben a berendezések korszerűsítése, illetve új berendezések és eljárások bevezetése esetén.

A hitelesítő ellenőrzést a visszanyert víz minőségére vonatkozó legszigorúbb követelményeket előíró osztály, az A. osztály tekintetében kell elvégezni annak ellenőrzésére, hogy teljesülnek-e a teljesítménycélok (log₁₀ nagyságrendű csökkenés). A hitelesítő ellenőrzés részét képezi az egyes patogéncsoportokhoz, nevezetesen a baktériumokhoz, a vírusokhoz és protozoonokhoz kapcsolódó indikátor-mikroorganizmusok ellenőrzése is. A patogén baktériumok esetében az *E. coli*, a patogén vírusok esetében az F-specifikus colifágok, a szomatikus colifágok vagy a colifágok, a protozoonok esetében pedig a *Clostridium perfringens* spórák vagy a spóráképző szulfátsökkentő baktériumok a kiválasztott indikátor-mikroorganizmusok hitelesítő ellenőrzésére vonatkozó teljesítménycélok (log₁₀ csökkenés) a 4. táblázat tartalmazza, és ezeknek a megfelelési ponton kell teljesülniük, figyelemmel a települési szennyvíztisztító telepre érkező kezeletlen szennyvíz koncentrációjára. A hitelesítésre szolgáló minták legalább 90 %-ának el kell érnie vagy meg kell haladnia a teljesítménycélok.

Ha egy biológiai indikátor nincs jelen elegendő mennyiségben a kezeletlen szennyvízben a log₁₀ csökkenés teljesítéséhez, a biológiai indikátor visszanyert vízben való előfordulásának hiánya azt jelenti, hogy teljesülnek a hitelesítési követelmények. A teljesítménycélnak való megfelelés megállapítható analitikai ellenőrzéssel, az egyes kezelési fokozatokhoz a bevett standard eljárásokra vonatkozó tudományos bizonyítékok, például tesztelési jelentések közzétett adatai vagy esettanulmányok alapján megítélt teljesítmény összeadásával, illetve – innovatív kezelés esetében – ellenőrzött körülmények közötti laboratóriumi teszteléssel.

4. táblázat - A mezőgazdasági öntözésre szánt visszanyert víz hitelesítő ellenőrzése

A visszanyert víz minőségi osztálya	Indikátor-mikroorganizmusok (*)	Teljesítménycélok a kezelési láncban (log ₁₀ csökkenés)
A.	<i>E. coli</i>	≥ 5,0
	Összes colifág/F-specifikus colifágok/szomatikus colifágok/colifágok (**)	≥ 6,0
	<i>Clostridium perfringens</i> spórák/spóráképző szulfátsökkentő baktériumok (***)	≥ 4,0 (a <i>Clostridium perfringens</i> spórák esetében) ≥ 5,0 (a spóráképző szulfátsökkentő baktériumok esetében)

(*) A javasolt indikátor-mikroorganizmusok helyett a hitelesítési ellenőrzés keretében a *Campylobacter*, a Rotavírus és a *Cryptosporidium* is használható referenciapatogénként. Ez esetben a következő log₁₀ csökkenési teljesítménycélok alkalmazandók: *Campylobacter* (≥ 5,0), Rotavírus (≥ 6,0) és *Cryptosporidium* (≥ 5,0).

(**) Legmegfelelőbb virológiai indikátorként az összes colifág került kiválasztásra. Ugyanakkor, ha az összes colifág elemzése nem végezhető el, legalább az egyik colifágot (az F-specifikus colifágot vagy a szomatikus colifágot) elemezni kell.

(***) Legmegfelelőbb protozoon-indikátorként a *Clostridium perfringens* spórák kerültek kiválasztásra. Ugyanakkor, ha a *Clostridium perfringens* spórák koncentrációja nem teszi lehetővé a kért log₁₀ csökkenés hitelesítését, alternatív indikátorként a spóráképző szulfátsökkentő baktériumok is használhatók.

Az elemzés módszereit az EN ISO/IEC-17025 szabványnak vagy más, egyenértékű minőséget biztosító nemzeti vagy nemzetközi szabványnak megfelelően kell hitelesíteni és dokumentálni.

II. MELLÉKLET

A) Alapvető kockázatkezelési elemek

A kockázatkezelésnek magában kell foglalnia a kockázatok proaktív azonosítását és kezelését annak érdekében, hogy biztosított legyen a visszanyert víz biztonságos használata és kezelése, és a visszanyert víz ne jelentsen kockázatot a környezetre, illetve az emberi vagy állati egészségre nézve. Ebből a célból víz-újrafelhasználási kockázatkezelési tervet kell készíteni, amelynek a következő elemeken kell alapulnia:

1. A teljes víz-újrafelhasználási rendszer leírása a szennyvíznek a települési szennyvíztisztító telepre érkezésétől a felhasználás helyére történő eljutásáig, beleértve a szennyvíz forrásait, a kezelési fokozatokat és a kezelési technológiákat a vízviszanyerő létesítményben, az ellátási, elosztási és tárolási infrastruktúrát, a tervezett felhasználást, a felhasználás helyét és időtartamát (például ideiglenes vagy *ad hoc* felhasználás), az öntözési módszert, a terményfajtát, többféle forrásból származó vizek összekeverése esetén az egyéb vízforrásokat, valamint a szolgáltatandó visszanyert víz mennyiségét.
2. A víz-újrafelhasználási rendszerben részt vevő valamennyi fél azonosítása, valamint feladataik és felelősségi köreik egyértelmű leírása.
3. A lehetséges veszélyek, különösen a szennyező anyagok és patogének jelenlétének, valamint a lehetséges veszélyes események, – például kezelési hibák vagy nem szándékolt átszivárgások, illetve szennyeződés a víz-újrafelhasználási rendszerben – azonosítása.
4. A kockázatoknak kitett környezet és populációk, valamint az azonosított lehetséges veszélyekre vonatkozó expozíciós utak azonosítása, figyelembe véve az olyan konkrét környezeti tényezőket, mint a helyi hidrogeológia, topológia, talajtípus és ökológia, valamint a terménytípusokkal és a gazdálkodási és öntözési gyakorlattal kapcsolatos tényezők. A víz visszanyerésének lehetséges visszafordíthatatlan vagy hosszú távú negatív környezeti és egészségügyi hatásainak figyelembevétele és tudományos bizonyítékokkal való alátámasztása.
5. A környezetet, illetve az emberi és állati egészséget fenyegető kockázatok értékelése, figyelembe véve az azonosított lehetséges veszélyek jellegét, a tervezett felhasználási módok időtartamát, az ilyen veszélyek kockázatának kitett környezetet és populációkat, a veszélyek lehetséges hatásainak súlyosságát – szem előtt tartva az elővigyázatosság elvét –, valamint valamennyi vonatkozó uniós és nemzeti jogszabályt, iránymutatást és minimumkövetelményt az élelmiszer- és takarmánybiztonság, illetve a munkavállalók biztonsága tekintetében. A kockázatértékelés a rendelkezésre álló tudományos elemzések és adatok áttekintésén is alapulhat.

A kockázatértékelés a következő elemekből áll:

- a) a környezetre gyakorolt kockázatok értékelése, beleértve a következők mindegyikét:
 - i. a veszélyek jellegének meghatározása, beleértve adott esetben a becsült hatásmentes szintet;
 - ii. az expozíció lehetséges mértékének értékelése;
 - iii. a kockázatok jellemzése;
- b) az emberi és állati egészséget érintő kockázatok értékelése, beleértve a következők mindegyikét:
 - i. a veszély jellegének meghatározása, beleértve adott esetben a dózis-reakció viszonyt;
 - ii. a dózis vagy expozíció lehetséges mértékének értékelése;
 - iii. a kockázatok jellemzése.

A kockázatértékelés végezhető minőségi vagy szemi-kvantitatív kockázatértékelés útján is. Mennyiségi kockázatértékelést kell alkalmazni, ha elegendő alátámasztó adat áll rendelkezésre, illetve olyan projektek esetében, amelyek potenciálisan magas kockázatot jelentenek a környezetre vagy a közegészségre nézve.

A kockázatértékelés során figyelembe kell venni legalább a következő követelményeket és kötelezettségeket:

- a) a vizek nitrátszennyezésének csökkentésére és megelőzésére vonatkozó, a 91/676/EGK irányelv szerinti követelmény;
- b) az emberi fogyasztásra szánt víz előállítása céljából védett területeknek a 98/83/EK irányelvben szereplő követelményeknek való megfelelésére vonatkozó kötelezettség;
- c) a 2000/60/EK irányelvben foglalt környezetvédelmi célkitűzéseknek való megfelelés követelménye;

- d) a felszín alatti vizek szennyezésének megelőzésére vonatkozó, a 2006/118/EK irányelv szerinti követelmény;
- e) a 2008/105/EK irányelvben foglalt, az elsőbbségi anyagokra és egyes más szennyező anyagokra vonatkozó környezetminőségi előírásoknak való megfelelés követelménye;
- f) a 2000/60/EK irányelvben foglalt nemzeti vonatkozású szennyező anyagokra, nevezetesen a vízgyűjtő-specifikus szennyező anyagokra vonatkozó környezetminőségi előírásoknak való megfelelés követelménye;
- g) a 2006/7/EK irányelvben foglalt fürdővízminőségi előírásoknak való megfelelés követelménye;
- h) a környezet és különösen a talaj védelmére vonatkozó követelmények, amikor a mezőgazdaságban szennyvíziszap felhasználására kerül sor a 86/278/EGK irányelvnek megfelelően;
- i) a 852/2004/EK rendeletben, valamint az „Útmutató a mikrobiológiai kockázatoknak a friss gyümölcsök és zöldségek elsődleges termelésében alkalmazott megfelelő higiéniai gyakorlatok útján történő kezeléséhez” című bizottsági közleményben meghatározott élelmiszer-higiéniai követelmények;
- j) a 183/2005/EK rendeletben meghatározott takarmányhigiéniai követelmények;
- k) a 2073/2005/EK rendeletben meghatározott mikrobiológiai kritériumoknak való megfelelés követelménye;
- l) az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok felső határértékeire vonatkozó, az 1881/2006/EK rendelet szerinti követelmények;
- m) az élelmiszerekben és takarmányokban, illetve azok felületén található megengedett növényvédőszer-maradékok határértékére vonatkozó, a 396/2005/EK rendelet szerinti követelmények;
- n) az 1069/2009/EK és a 142/2011/EU rendeletben meghatározott állategészségügyi követelmények.

B) A kiegészítő követelményekkel kapcsolatos feltételek

6. Amennyiben szükséges és célszerű a környezet, illetve az emberi és állati egészség megfelelő védelmének biztosításához, olyan vízminőségi és ellenőrzési követelmények megfontolása, amelyek kiegészítik az I. melléklet 2. szakaszában meghatározott követelményeket, illetve szigorúbbak azoknál, különösen, ha egyértelmű tudományos bizonyíték áll rendelkezésre arról, hogy a kockázatok a visszanyert vízből, nem pedig más forrásból fakadnak.

Az 5. pontban említett kockázateértékelés eredményétől függően az ilyen további követelmények különösen a következőkre vonatkozhatnak:

- a) nehézfémek;
- b) növényvédő szerek;
- c) fertőtlenítési melléktermékek;
- d) gyógyszerek;
- e) egyéb, aggodalomra okot adó anyagok, beleértve a mikroszennyező anyagokat és a mikroműanyagokat is;
- f) antimikrobiális rezisztencia.

C) Megelőző intézkedések

7. A már alkalmazott, illetve meghozandó olyan megelőző intézkedések meghatározása, amelyek a kockázatok csökkentésére irányulnak, hogy ezáltal valamennyi azonosított kockázatot megfelelően lehessen kezelni. Különös figyelmet kell fordítani az emberi fogyasztásra szánt víz kinyerésére használt víztestek, valamint az érintett védőövezetek védelmére.

Az ilyen megelőző intézkedések közé tartozhatnak a következők:

- a) a hozzáférés szabályozása;
- b) további fertőtlenítő vagy szennyező anyag-eltávolító intézkedések;
- c) olyan speciális öntözési technológia, amely csökkenti az aeroszolizáció kockázatát (például csepegtető öntözés);
- d) az esőztető öntözésre vonatkozó egyedi követelmények (például maximális szélesség, az esőztető berendezés és az érzékeny területek közötti távolság);

- e) a mezőgazdasági földterületekre vonatkozó egyedi követelmények (például lejtés, víztelítettség és karszterületek);
- f) a patogének elpusztításának elősegítése a betakarítást megelőzően;
- g) minimális biztonsági távolság meghatározása (például a felszíni víztől való távolság, beleértve az állattenyésztés vízforrásait is, illetve az olyan tevékenységektől való távolság, mint az akvakultúra-tevékenységek, a haltenyésztés, a külső vázas ehető vízi gerinctelenek tenyésztése akvakultúrában, az úszás és az egyéb vízi tevékenységek);
- h) jelzőtáblák elhelyezése az öntözött területeken, jelölve, hogy visszanyert vizet használnak, amely ivóvíznek nem alkalmas.

A lehetséges specifikus megelőző intézkedéseket az 1. táblázat tartalmazza.

1. táblázat - Specifikus megelőző intézkedések

A visszanyert víz minőségi osztálya	Specifikus megelőző intézkedések
A.	– Sertések nem kerülhetnek kapcsolatba visszanyert vízzel öntözött takarmánnyal, kivéve, ha elegendő adat tanúskodik arról, hogy a konkrét esetben kezelhetők a kockázatok.
B.	– A nedves öntözött vagy leesett termékek betakarításának tilalma. – A tejelő tejszárak kizárása a legelőről a legelő felszáradásáig. – A takarmányt a csomagolást megelőzően meg kell szárítani vagy silózni kell. – Sertések nem kerülhetnek kapcsolatba visszanyert vízzel öntözött takarmánnyal, kivéve, ha elegendő adat tanúskodik arról, hogy a konkrét esetben kezelhetők a kockázatok.
C.	– A nedves öntözött vagy leesett termékek betakarításának tilalma. – A legelő állatok kizárása a legelőről az utolsó öntözést követő öt napon keresztül. – A takarmányt a csomagolást megelőzően meg kell szárítani vagy silózni kell. – Sertések nem kerülhetnek kapcsolatba visszanyert vízzel öntözött takarmánnyal, kivéve, ha elegendő adat tanúskodik arról, hogy a konkrét esetben kezelhetők a kockázatok.
D.	– A nedves öntözött vagy leesett termékek betakarításának tilalma.

8. Megfelelő minőség-ellenőrzési rendszerek és eljárások, beleértve a visszanyert víz releváns paraméterek alapján való ellenőrzését, valamint a berendezésekre vonatkozó megfelelő karbantartási programokat is.

A vízvisszanyerő létesítmény üzemeltetőjének ajánlott az ISO 9001 vagy azzal egyenértékű szabvány szerint hitelesített minőségbiztosítási rendszert bevezetnie és fenntartania.

9. Környezeti monitoringrendszerek, amelyek biztosítják a visszajelzést, valamint azt, hogy minden folyamatot és eljárást megfelelően hitelesítsenek és dokumentáljanak.
10. Megfelelő rendszerek az incidensek és vészhelyzetek kezelésére, beleértve az összes érintett félnek az ilyen eseményekről való megfelelő tájékoztatására vonatkozó eljárásokat is, valamint a veszélyhelyzet-elhárítási terv rendszeres naprakésszé tétele.

A tagállamok a veszélyek szisztematikus azonosításához, a kockázatok értékeléséhez és kezeléséhez – amelyeknek a teljes folyamatra (a települési szennyvíz újrafelhasználást célzó kezelésétől a víz mezőgazdasági öntözés céljából való továbbításán és felhasználásán keresztül a hatások ellenőrzéséig) alkalmazott prioritizálási megközelítésen célszerű alapulniuk –, valamint a helyszíni specifikus kockázatelemzéshez alkalmazhatják a meglévő nemzetközi iránymutatásokat és szabványokat, például az ISO 20426:2018 szabványt (Útmutató a nem ivóvíz-minőségű víz újrafelhasználásával összefüggő egészségügyi kockázatok értékeléséhez és kezeléséhez), az ISO 16075:2015 szabványt (Útmutató a tisztított szennyvíz öntözési célra történő felhasználásához), az ezekkel egyenértékű, nemzetközi szinten elismert egyéb szabványokat, illetve a WHO iránymutatásait.

11. A különböző szereplők közötti koordinációs mechanizmusok létrehozásának biztosítása, a visszanyert víz biztonságos előállításának és felhasználásának biztosítása érdekében.

II

(Nem jogalkotási aktusok)

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

A TANÁCS (EU) 2020/742 HATÁROZATA

(2020. május 29.)

az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság között az Európai Közösség és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló, 2019. november 15-én lejáró jegyzőkönyv meghosszabbításáról szóló, levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikkére, összefüggésben annak 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament egyetértésére ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az (EU) 2019/1918 tanácsi határozatnak ⁽²⁾ megfelelően az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság között az Európai Közösség és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló, 2019. november 15-én lejáró jegyzőkönyv meghosszabbításáról szóló, levélváltás formájában létrejött megállapodást (a továbbiakban: levélváltás formájában létrejött megállapodás) 2019. november 13-án aláírták.
- (2) A levélváltás formájában létrejött megállapodás célja, hogy lehetővé tegye az Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság számára a további együttműködést a mauritániai vizek halászati erőforrásainak felelősségteljes kiaknázása és egy fenntartható halászati politika előmozdítása érdekében, az uniós hajók számára pedig halászati tevékenységük folytatását a szóban forgó vizeken.
- (3) A levélváltás formájában létrejött megállapodást jóvá kell hagyni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság között az Európai Közösség és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló, 2019. november 15-én lejáró jegyzőkönyv meghosszabbításáról szóló, levélváltás formájában létrejött megállapodást (a továbbiakban: levélváltás formájában létrejött megállapodás) a Tanács az Unió nevében jóváhagyja.

⁽¹⁾ 2020. május 13-i jóváhagyás (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ A Tanács (EU) 2019/1918 határozata (2019. november 8.) az Európai Unió és a Mauritániai Iszlám Köztársaság között az Európai Közösség és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló, 2019. november 15-én lejáró jegyzőkönyv meghosszabbításáról szóló, levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről (HL L 297. I, 2019.11.18., 1. o.).

2. cikk

A Tanács elnöke az Unió nevében eljárva megküldi a levélváltás formájában létrejött megállapodás 6. pontja szerinti értesítést ⁽³⁾.

3. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2020. május 29-én.

a Tanács részéről
az elnök
A. METELKO-ZGOMBIĆ

⁽³⁾ A levélváltás formájában létrejött megállapodás hatálybalépésének napját a Tanács Főtitkársága az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* teszi közzé.

HELYESBÍTÉSEK**Helyesbítés a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló (EU) 2017/1509 rendelet végrehajtásáról szóló, 2020. június 3-i (EU) 2020/730 tanácsi végrehajtási rendelethez**

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 172. I, 2020. június 3.)

A tartalomjegyzékben és az 1. oldalon:

a következő szövegrész: „A Tanács (EU) 2020/730 végrehajtási rendelete (2020. június 3.) a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló (EU) 2017/1509 rendelet végrehajtásáról”

helyesen: „A Tanács (EU) 2020/730 végrehajtási rendelete (2020. június 2.) a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló (EU) 2017/1509 rendelet végrehajtásáról”

Az 1. oldalon:

a következő szövegrész: „Kelt Brüsszelben, 2020. június 3-án.”

helyesen: „Kelt Brüsszelben, 2020. június 2-án.”

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU